ISSN 1977-0650

Euroopa Liidu Teataja

L 274

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

55. aastakäik

9. oktoober 2012

Sisukord

II *Muud kui seadusandlikud aktid*

MÄÄRUSED

★ **Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 918/2012, 5. juuli 2012, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 236/2012 lühikeseks müügi ja krediidiriski vahetustehingute teatavate aspektide kohta seoses mõistetega, lühikeste netopositsioonide arvutamisega, riigi krediidiriski vahetustehingus olevate kaetud positsioonidega, teatamiskünnistega, likviidsuskünnistega piirangute peatamiseks, finantsinstrumentide väärtuse märkimisväärse langusega ja ebasoodsate sündmustega** [1] 1

★ **Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 919/2012, 5. juuli 2012, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 236/2012 lühikeseks müügi ja krediidiriski vahetustehingute teatavate aspektide kohta seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad likviidsete aktsiate ja muude finantsinstrumentide väärtuse languse arvutamise meetodit** [1] ... 16

★ **Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 920/2012, 4. oktoober 2012, millega keelatakse Küprose lipu all sõitvatel või selles riigis registreeritud õngejadalaevadel hariliku tuuni püük Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres** 18

★ **Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 921/2012, 8. oktoober 2012, millega 179. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Al-Qaida võrguga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud** 20

Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 922/2012, 8. oktoober 2012, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 22

(Jätkub pöördel)

Hind: 3 EUR

[1] EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

DIREKTIIVID

★ **Komisjoni direktiiv 2012/24/EL, 8. oktoober 2012, millega muudetakse tehniliste sätete kohandamise eesmärgil nõukogu direktiivi 86/297/EMÜ traktorite jõusiirdevõlle ja nende kaitseseadiseid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta** [1] 24

OTSUSED

2012/624/EL:

★ **Nõukogu rakendusotsus, 4. oktoober 2012, mille kohaselt lubatakse Ungaril kehtestada erimeede, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 193** 26

2012/625/EL:

★ **Nõukogu otsus, 4. oktoober 2012, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee Küprose liikme ametisse nimetamise kohta** 28

2012/626/EL:

★ **Nõukogu otsus, 4. oktoober 2012, Regioonide Komitee kuue Rumeenia liikme ja viie Rumeenia asendusliikme ametisse nimetamise kohta** 29

2012/627/EL:

★ **Komisjoni rakendusotsus, 5. oktoober 2012, millega tunnistatakse Austraalia õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta) nõuetega** [1] 30

2012/628/EL:

★ **Komisjoni rakendusotsus, 5. oktoober 2012, millega tunnistatakse Ameerika Ühendriikide õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta) nõuetega** [1] 32

ET

[1] EMPs kohaldatav tekst

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 918/2012,

5. juuli 2012,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 236/2012 lühikeseks müügi ja krediidiriski vahetustehingute teatavate aspektide kohta seoses mõistetega, lühikeste netopositsioonide arvutamisega, riigi krediidiriski vahetustehingus olevate kaetud positsioonidega, teatamiskünnistega, likviidsuskünnistega piirangute peatamiseks, finantsinstrumentide väärtuse märkimisväärse langusega ja ebasoodsate sündmustega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrust (EL) nr 236/2012 lühikeseks müügi ja krediidiriski vahetustehingute teatavate aspektide kohta, [1] eriti selle artikli 2 lõiget 2, artikli 3 lõiget 7, artikli 4 lõiget 2, artikli 7 lõiget 3, artikli 13 lõiget 4, artikli 23 lõiget 7 ja artiklit 30,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EL) nr 236/2012 kehtestatakse teatavad meetmed seoses lühikeseks müügi ja krediidiriski vahetustehingutega. Määruse (EL) nr 236/2012 artikliga 42 volitatakse komisjoni võtma kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu kõnealust määrust täiendavaid delegeeritud õigusakte. Käesoleva delegeeritud õigusaktiga täiendatakse ja muudetakse teatavaid mitteolemuslikke osi.

(2) Käesoleva määruse sätted on omavahel tihedalt seotud, kuna teatamis- ja avaldamiskünnised ning riigi krediidiriski vahetustehingus olevate katmata positsioonide kindlaksmääramine sõltuvad mõistete määratlusest ja lühikeste positsioonide arvutamise meetoditest ning finantsinstrumentide väärtuse märkimisväärset langust ja riigi võlakohustuste turu likviidsuse langust käsitlevad sätted on lahutamatult seotud sätetega, milles määratakse kindlaks ebasoodsad sündmused. Et tagada ühtsus selliste lühikeseks müüki käsitlevate sätete vahel, mis peaks jõustuma samal ajal, on asjakohane koondada kõik määrusega (EL) nr 236/2012 nõutud sätted ühteainsasse määrusesse.

(3) Määrus (EL) nr 236/2012 sisaldab teatavaid määratlusi. Selguse ja õiguskindluse suurendamiseks on vaja võtta vastu täiendavad sätted seoses artikli 2 lõikes 1 määratletud mõistetega, eelkõige selleks, et teha kindlaks, millal peetakse lühikeseks müügi mõiste tõlgendamisel finantsinstrumenti füüsilise või juriidilise isiku omanduses olevaks, ning et täpsustada, millisel juhul „hoiab" füüsiline või juriidiline isik aktsiat või võlainstrumenti määruse (EL) nr 236/2012 tähenduses. Kõnealuste mõistete täpsustamine aitab tagada, et määrus (EL) nr 236/2012 avaldab vaatamata liikmesriikide õigusaktide lahknevusele järjepidevalt soovitud mõju. Praeguse seisuga ei ole liikmesriigid väärtpaberite omamise ja hoidmise mõisteid ühtlustanud, kuid määruse (EL) nr 236/2012 sätted on mõeldud kohaldamiseks üksnes lühikese müügi suhtes ning need ei mõjuta tulevasi seadusandlikke muudatusi, näiteks õigusaktide ühtlustamist.

(4) Määrusega (EL) nr 236/2012 kehtestatakse aktsiates ja riigi võlakohustustes lühikesi netopositsioone hoidvate või võtvate füüsiliste ja juriidiliste isikute suhtes piirangud ja kohustused, näiteks teatamis- ja avaldamisnõuded. Aktsiates ja riigi võlakohustustes olevaid lühikesi ja pikki positsioone saab hoida ja hinnata mitmel viisil. Ühtse lähenemisviisi tagamiseks ning aktsiates ja riigi võlakohustustes olevate lühikeste positsioonidega seotud meetmete eesmärgi saavutamiseks oleks seepärast vaja täpsemalt kindlaks määrata lühikeste netopositsioonide arvutamise meetod. Lühikeseks müük võib toimuda nii üksikute instrumentide kui ka riigi võlakohustuste korvide kaudu ning seega tuleb kindlaks määrata, kuidas

[1] ELT L 86, 24.3.2012, lk 1.

võetakse arvutustes arvesse korvide kaudu toimuvat lühikeseks müüki. Et tagada lühikeste netopositsioonide arvutamise usaldusväärsus tuleb kohaldada aktsiates olevate pikkade positsioonide kindlaksmääramise suhtes rangemaid piiranguid kui lühikeste positsioonide kindlaksmääramisel. Tuleb täpsustada, kuidas võtta arvesse asjaolu, et mõne finantsinstrumendi väärtus sõltub alusvaraks oleva instrumendi hinnakõikumisest. Kasutatakse deltaga korrigeerimise meetodit kui kõige tavapärasemat.

(5) Lühikesed netopositsioonid arvutatakse füüsilise või juriidilise isiku pikkade ja lühikeste positsioonide alusel. Pikad ja lühikesed positsioonid võivad aga kuuluda konsolideerimisgrupi eri üksustele või fondivalitseja valitsetavatesse eri fondidesse. Suuri lühikesi netopositsioone saab varjata, jaotades need konsolideerimisgrupi eri üksuste või eri fondide vahel. Et vähendada kõrvalehoidmist ja tagada, et lühikestest positsioonidest teatamisega antakse täpne ja representatiivne ülevaade, tuleb võtta vastu üksikasjalikumad sätted konsolideerimisgrupi üksuste ja fondivalitsejate lühikeste netopositsioonide arvutamise kohta. Nende sätete jõustamiseks on vaja määratleda investeerimisstrateegia tähendus, et selgitada, milliste konsolideerimisgrupi üksuste lühikesed positsioonid ja milliste fondide lühikesed positsioonid tuleb koondada. Samuti tuleb määratleda valitsemine, et selgitada, milliste fondide lühikesed positsioonid tuleb koondada. Teatamise tagamiseks tuleb määrata kindlaks, millised konsolideerimisgrupi või fondi üksused arvutuste tegemise ja teatamise eest vastutavad.

(6) Määrusega (EL) nr 236/2012 kehtestatakse piirangud riigi krediidiriski vahetustehingutes katmata positsioonide omamise suhtes, aga lubatakse riigi krediidiriski vahetustehingutes kaetud positsioonide võtmist seaduslikuks riskimaandamiseks. Riigi krediidiriski vahetustehinguid kasutades võib maandada mitmesuguste varade ja kohustustega seotud riske, kuid paljudel juhtudel võib olla keeruline teha vahet seadusliku riskimaandamise ja spekuleerimise vahel. Seepärast on vaja üksikasjalikult ja täiendavalt määrata kindlaks juhud, mil riigi krediidiriski vahetustehingut saab pidada kaetuks. Korrelatsiooni mõõtmise ühtse kvantitatiivse meetodina tuleb kasutada mõnd lihtsat, üldkasutatavat ja üldmõistetavat näitajat, näiteks Pearsoni korrelatsioonikoefitsienti, mis mõõdab kahe muutuja vahelist kovariatsiooni, mis jagatakse nende standardhälvete korrutisega. Varade ja kohustuste sobitamisel põhinev „perfektne" riskimaandamine on eri varade ja kohustuste erinevate omaduste ning nende väärtuse volatiilsuse tõttu praktikas keeruline. Määrusega (EL) nr 236/2012 nähakse ette proportsionaalne lähenemisviis ning seetõttu tuleb krediidiriski vahetustehingute katmata positsiooni määratlemisel näidata, kuidas tuleks proportsionaalset lähenemisviisi kohaldada varade ja kohustuste suhtes, millega seotud riske maandatakse krediidiriski vahetustehingutes oleva kaetud positsiooniga. Kuna määruses (EL) nr 236/2012 ei sätestata riigi krediidiriski vahetustehingutes oleva positsiooni kaetuks lugemiseks konkreetset korrelatsioonimäära, tuleb teha kindlaks, et nõutav korrelatsioon oleks põhjendatud.

(7) Määrusega (EL) nr 236/2012 nähakse ette, et füüsilised või juriidilised isikud, kelle lühike netopositsioon riigi võlakohustustes ületab künnise, peavad sellistest positsioonidest teavitama asjaomast pädevat asutust. Seetõttu tuleb kõnealune künnis kindlaks määrata. Teatamist ei tuleks ette näha väikeste positsioonide puhul, mis asjaomast riigi võlakohustuste turgu märkimisväärselt ei mõjuta, ning künnise kindlaksmääramisel tuleks muu hulgas arvesse võtta iga võlakirjaturu likviidsust ning riigi võlakohustuste jääki ning samuti meetme eesmärke.

(8) Riigi emiteeritud võlakohustustes olevatest lühikestest netopositsioonidest teatamise künniste arvutamiseks vajalikud andmed ei ole käesoleva määruse jõustumise kuupäevaks kättesaadavad. Seepärast peaksid avaldamiskuupäeval esialgsete teatamiskünniste määramisel kasutatavad kaks põhikriteeriumi olema esiteks riigist emitendi emiteeritud võlakohustuste kogujääk ja teiseks likviidse futuurituru olemasolu asjaomaste riigi võlakohustuste jaoks. Kui saadakse nõutud andmed kõigi kriteeriumide kohta, tuleb künnised läbi vaadata.

(9) Kui riigi võlakohustuste turu likviidsus langeb teatavast künnisest allapoole, võidakse riigi võlakohustuste katteta lühikeseks müügi suhtes kehtestatud piirangud ajutiselt peatada, et suurendada kõnealuse turu likviidsust. Kui finantsinstrumendi väärtus mõnes kauplemiskohas märkimisväärselt langeb, võivad pädevad asutused keelata asjaomase instrumendi lühikeseks müügi, seda piirata või muul viisil sellise instrumendiga tehtavatele tehingutele piiranguid seada. Finantsinstrumente on väga erinevaid ning iga finantsinstrumentide liigi jaoks tuleb kehtestada eraldi künnis, võttes arvesse instrumentidevahelisi erinevusi ning nende turgude erinevat volatiilsust.

(10) Käesoleva määrusega ei kehtestata künnist noteeritud eurofondide osakute hinna märkimisväärsele vähenemisele, v.a selliste eurofondide puhul, mis on börsil kaubeldavad fondid, sest kuigi hinnad võivad kauplemiskohas vabalt kõikuda, kohaldatakse nende suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ (vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) [1] sätet, mis hoiab hinnad eurofondi osaku puhasväärtuse lähedal. Künniseid ei määrata tuletisinstrumentide väärtuse märkimisväärsele langusele, v.a käesolevas määruses kindlaks määratud juhtudel.

[1] ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.

(11) Käesolevas määruses täpsustatakse nii asjaomaste pädevate asutuste kui ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010 [1] alusel asutatud ja tegutseva Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) sekkumisõigusi ebasoodsate sündmuste või suundumuste korral. Ühtse lähenemisviisi tagamiseks tuleb esitada selliste sündmuste loend, mis võimaldaks ebasoodsate sündmuste või suundumuste korral võtta asjakohaseid meetmeid.

(12) Õiguskindluse huvides peab käesolev määrus jõustuma samal päeval kui komisjoni delgeeritud määrus (EL) nr 919/2012 [2],

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDISED SÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad, mis täiendavad määruse (EL) nr 236/2012 järgmisi artikleid:

— määruse (EL) nr 236/2012 artikli 2 lõiget 2 omamise ja lühikeseks müügi mõistete täpsustamisega;

— määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõiget 7 lühikese nettopositsiooni arvutamise meetodi täpsustamisega ja hoidmise määratlemisega;

— määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõiget 2 riigi krediidiriski vahetustehingutes olevate katmata positsioonide ning konsolideerimisgruppide ja fondivalitsejate puhul kasutatavate arvutusmeetodite täpsustamisega;

— määruse (EL) nr 236/2012 artikli 7 lõiget 3 künnise kehtestamisega riigi võlakohustustes olevatest märkimisväärsetest lühikestest positsioonidest teatamiseks;

— määruse (EL) nr 236/2012 artikli 13 lõiget 4 likviidsuskünnise kehtestamisega riigi võlakohustuste lühikeseks müügi piirangute peatamiseks;

— määruse (EL) nr 236/2012 artikli 23 lõiget 7 muude finantsinstrumentide kui likviidsete aktsiate väärtuse märkimisväärse languse tähenduse selgitamisega;

— määruse (EL) nr 236/2012 artiklit 30 seoses kriteeriumide ja teguritega, mida tuleb arvesse võtta otsustamisel, millistel juhtudel saab rääkida määruse (EL) nr 236/2012 artiklites 18–21 ja artiklis 27 osutatud ebasoodsatest sündmustest ja suundumustest ning artikli 28 lõike 2 punktis a osutatud ohtudest.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *konsolideerimisgrupp* – juriidilised isikud, mis on kontrollitavad ettevõtjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ [3] artikli 2 lõike 1 punkti f tähenduses, ning sellist ettevõtjat kontrolliv füüsiline või juriidiline isik;

b) *riigiülene emitent* – emitent määruse (EL) nr 236/2012 artikli 2 lõike 1 punkti d alapunktide i, iv, v ja vi tähenduses.

II PEATÜKK

MÕISTETE TÄIENDAV SELGITAMINE VASTAVALT ARTIKLI 2 LÕIKELE 2 JA ARTIKLI 3 LÕIKE 7 PUNKTILE a

Artikkel 3

Mõiste „omamine” selgitamine ja lühikeseks müügi määratlemine

1. Lühikeseks müügi määratlemisel lähtutakse otsustamisel, kas käsitada füüsilist või juriidilist isikut finantsinstrumendi omanikuna, kui see isik on finantsinstrumendi seaduslik omanik või tegelik tulusaaja, kõnealuse aktsia või võlainstrumendi asjaomase lühikeseks müügi suhtes kohaldatavatest õigusaktidest. Kui füüsilised või juriidilised isikud on aktsia või võlainstrumendi tulusaavad omanikud, loetakse aktsia või võlainstrumendi omanikuks tegelikult tulusaavat omanikku, sealhulgas juhul, kui aktsiat või võlainstrumenti hoiab tegeliku tulusaaja esindaja. Käesoleva artikli kohaldamisel mõistetakse tulusaava omaniku all investorit, kes võtab finantsinstrumendi omandamisega kaasneva majandusliku riski.

2. Määruse (EL) nr 236/2012 artikli 2 lõike 1 punkti b alapunktide i–iii kohaldamisel ei hõlma lühikeseks müük määruse (EL) nr 236/2012 artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses järgmist:

a) väärtpaberite laenuks andmise või repolepingu alusel võõrandatud finantsinstrumentide müük, kui väärtpaberid tagastatakse või võõrandaja ostab väärtpaberid tagasi, nii et arvelduse saab teostada tähtaegselt;

[1] ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.
[2] Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 16.
[3] ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.

b) finantsinstrumendi müük füüsilise või juriidilise isiku poolt, kes on finantsinstrumendi enne müümist ostnud, kuid instrumenti ei ole müügi ajal loovutatud, tingimusel et finantsinstrument loovutatakse sellisel ajal, et arvelduse saab teostada tähtaegselt;

c) finantsinstrumendi müük füüsilise või juriidilise isiku poolt, kes on kasutanud kõnealuse finantsinstrumendi suhtes optsiooni või mõnd sarnast nõuet, kui finantsinstrument antakse üle sellisel ajal, et arvelduse saab teostada tähtaegselt.

Artikkel 4

Hoidmine

Määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 2 punktis a peetakse füüsilist või juriidilist isikut aktsia või võlainstrumendi hoidjaks järgmistel juhtudel:

a) isik omab aktsiat või võlainstrumenti kooskõlas artikli 3 lõikega 1;

b) isikul on täitmisele pööratav nõue aktsia või võlainstrumendi omandamiseks asjaomase müügi suhtes kohaldatavate õigusaktide alusel.

III PEATÜKK

ARTIKLI 3 LÕIKE 7 PUNKTI b KOHASED LÜHIKESED NETOPOSITSIOONID

Artikkel 5

Lühikesed netopositsioonid aktsiates – pikad positsioonid

1. Aktsia pika positsiooni hoidmist aktsiakorvis võetakse seoses asjaomase aktsiaga arvesse sel määral, mil vastav aktsia on aktsiakorvis esindatud.

2. Mis tahes muust finantsinstrumendist kui aktsia tulenevat riskipositsiooni, mis annab aktsia hinnatõusu korral rahalist kasu, nagu on kirjeldatud määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 2 punktis b, käsitatakse aktsiakapitalis oleva riskipositsioonina, mis tuleneb ühest või mitmest I lisa 1. osas loetletud instrumendist.

Esimeses lõigus osutatud riskipositsioon sõltub selle aktsia väärtusest, mille suhtes lühike netopositsioon on arvutatud ja mis võimaldab saada rahalist kasu juhul, kui aktsia hind või väärtus tõuseb.

Artikkel 6

Lühikesed netopositsioonid aktsiates – lühikesed positsioonid

1. Aktsia lühikeseks müüki aktsiakorvi lühikeseks müügi teel võetakse seoses asjaomase aktsiaga arvesse sel määral, mil vastav aktsia on aktsiakorvis esindatud.

2. Määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 1 punkti a ja artikli 3 lõike 3 kohaldamisel võetakse juhul, kui teatavas finantsinstrumendis võetud positsioon, sealhulgas I lisa 1. osas loetletud finantsinstrumentides võetud positsioon, võimaldab aktsia hinna või väärtuse languse korral saada rahalist kasu, sellist positsiooni lühikese positsiooni arvutamisel arvesse.

Artikkel 7

Lühikesed netopositsioonid aktsiates – üldist

Artiklites 5 ja 6 osutatud lühikeste netopositsioonide arvutamisel lähtutakse järgmistest kriteeriumidest:

a) ei ole oluline, kas kokku on lepitud sularahaarvelduses või alusvara füüsilises loovutamises;

b) lühikesi positsioone, mis on seotud finantsinstrumentidega, mis annavad õiguse emiteerimata aktsiatele, märkimisõigustega, vahetusvõlakirjadega ja muude sarnaste instrumentidega, ei käsitata lühikest netopositsiooni arvutades lühikeste positsioonidena.

Artikkel 8

Lühike netopositsioon riigi võlakohustustes – pikad positsioonid

1. Käesolevas artiklis ja II lisas mõistetakse hinnastamise all tootlust või kui mõne asjaomase vara või kohustuse puhul tootlus puudub või kui tootlus ei ole sobiv alus asjaomaste varade või kohustuste võrdlemiseks, siis hinda. Võlainstrumendi pika positsiooni hoidmist mitme riigist emitendi emiteeritud võlakohustuste korvis võetakse seoses kõnealuse võlakohustusega arvesse sel määral, mil vastav võlakohustus on korvis esindatud.

2. Määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 2 punkti b kohaldamisel käsitatakse mis tahes sellise instrumendiga seotud riskipositsiooni, mis ei ole kõnealune riigi võlakohustus, kuid mis võimaldab võlakohustuse hinna tõusu korral saada rahalist kasu, I lisa 2. osas loetletud ühe või mitme instrumendiga seotud riskipositsioonina, kui kõnealuse positsiooni väärtus sõltub selle võlakohustuse väärtusest, mille suhtes lühikest netopositsiooni arvutatakse, ja kui selline positsioon võimaldab riigi võlakohustuse hinna või väärtuse suurenemise korral saada rahalist kasu.

3. Pika positsiooni arvutamisel võetakse arvesse kõiki riigist emitendi emiteeritud võlakohustuste pikki netopositsioone, mis on tugevas korrelatsioonis riigi võlakohustuste hinnastamisega mis tahes lühikeses positsioonis, kui nende väärtus on määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 5 ning käesoleva artikli lõigete 4 ja 5 kohaselt tugevas korrelatsioonis. Väljaspool liitu asuvate emitentide riigi võlakohustusi arvesse ei võeta.

4. Likviidse turuhinnaga varade puhul mõõdetakse asjaomase riigist emitendi võlainstrumendi hinna ja mõne teise riigist emitendi võlainstrumendi hinnastamise vahelist korrelatsiooni asjaomasele riigi võlakohustustes olevale positsioonile eelneva 12-kuulise perioodi kaalutud päevaandmete alusel. Varade puhul, millel likviidne turg puudub või mille hinnaandmed on kättesaadavad lühema kui 12-kuulise perioodi kohta, kasutatakse sobivat sarnase tähtajaga asendusvara.

5. Määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 5 kohaldamisel käsitatakse võlainstrumenti ja riigi emiteeritud võlakohustust tugevas korrelatsioonis olevana, kui muu riigist emitendi võlainstrumendi ja asjaomase riigi võlakohustuse hinnastamise vaheline Pearsoni korrelatsioonikordaja on asjaomasel perioodil vähemalt 80 %.

6. Kui jooksva 12 kuu arvestuses ei ole kõnealune positsioon enam tugevas korrelatsioonis, ei võeta varem tugevas korrelatsioonis olnud riigist emitendi võlakohustusi enam pika positsiooni arvutamisel arvesse. Korrelatsioonitaseme ajutist, kuni kolm kuud kestvat langust alla lõikes 4 sätestatud taset ei käsitata positsioonide tugeva korrelatsiooni kadumisena, kui korrelatsioonikordaja on kogu selle kolmekuulise perioodi jooksul vähemalt 60 %.

7. Lühikeste netopositsioonide arvutamisel ei ole oluline, kas kokku on lepitud sularahaarvelduses või alusvara füüsilises loovutamises.

Artikkel 9

Lühikesed netopositsioonid riigi võlakohustustes – lühikesed positsioonid

1. Riigi võlakohustuse lühikeseks müüki aktsiakorvi lühikeseks müügi teel võetakse seoses asjaomase võlakohustusega arvesse sel määral, mil vastav võlakohustus on korvis esindatud.

2. Määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 1 punkti a ja artikli 3 lõike 3 kohaldamisel võetakse juhul, kui teatavas finantsinstrumendis võetud positsioon, sealhulgas artikli 8 lõikes 2 loetletud finantsinstrumentides võetud positsioon, võimaldab riigi võlakohustuse hinna või väärtuse languse korral saada rahalist kasu, sellist positsiooni lühikese positsiooni arvutamisel arvesse.

3. Riigist emitendiga seotud võlakohustuse krediidiriski vahetustehinguid võetakse asjaomastes riigi võlakohustustes olevate lühikeste netopositsioonide arvutamisel arvesse. Riigi krediidiriski vahetustehingute müüki käsitatakse pika positsioonina ning nende ostu lühikese positsioonina.

4. Kui riigi krediidiriski vahetustehingute positsiooniga maandatakse mõnd muud riski kui asjaomaste riigi võlakohustuste riski, ei saa maandatava riski väärtust käsitada pika positsioonina selle arvutamisel, kas füüsilisel või juriidilisel isikul on riigist emitendi emiteeritud võlakohustustes lühike netopositsioon.

5. Lühikeste netopositsioonide arvutamisel ei ole oluline, kas kokku on lepitud sularahaarvelduses või alusvara füüsilises loovutamises.

Artikkel 10

Lühikeste netopositsioonide arvutamise meetod aktsiate puhul

1. Et määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 4 kohaselt arvutada lühikest netopositsiooni aktsiates, kasutatakse II lisas esitatud deltaga korrigeeritud mudelit, mis on mõeldud aktsiates olevate positsioonide arvutamiseks.

2. Füüsilised ja juriidilised isikud kasutavad samade aktsiatega seotud lühikeste ja pikkade positsioonide arvutamisel samasid meetodeid.

3. Lühikeste netopositsioonide arvutamisel võetakse arvesse kõigi finantsinstrumentidega nii kauplemiskohas kui ka väljaspool seda tehtud tehinguid, kui sellised tehingud võimaldavad saada aktsia hinna või väärtuse muutuse korral rahalist kasu.

Artikkel 11

Lühikeste netopositsioonide arvutamine riigi võlakohustuste puhul

1. Määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 5 kohaldamisel võetakse riigi võlakohustustes olevate lühikeste netopositsioonide arvutamisel arvesse kõigi finantsinstrumentidega tehtud tehinguid, mis võimaldavad saada riigi võlakohustuse hinna või tootluse muutuse korral rahalist kasu. Kasutatakse II lisas esitatud deltaga korrigeeritud mudelit, mis on mõeldud riigi võlakirjades olevate positsioonide arvutamiseks.

2. Kooskõlas määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõikega 6 arvutatakse positsioonid eraldi iga riigist emitendi kohta, mille võlakohustustes füüsiline või juriidiline isik hoiab lühikest positsiooni.

IV PEATÜKK

LÜHIKESED NETOPOSITSIOONID FONDIDE VÕI KONSOLIDEERIMISGRUPPIDE PUHUL ARTIKLI 3 LÕIKE 7 PUNKTI c KOHASELT

Artikkel 12

Positsioonide arvutamise meetod mitme fondi valitsemise või valitsetavate portfellide puhul

1. Teatava emitendiga seotud lühikeste netopositsioonide arvutamisel lähtutakse iga üksiku fondi ja iga valitsetava portfelli puhul määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 7 punktidest a ja b, sõltumata fondi õiguslikust vormist.

2. Artiklites 12 ja 13 kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *investeerimisstrateegia* – strateegia, mida valitsemisüksus järgib teatava emitendi suhtes ja mille eesmärk on võtta sellise emitendi emiteeritud või temaga seotud mitmesuguste finantsinstrumentidega tehtavate tehingutega kas lühike või pikk netopositsioon;

b) *valitsemine* – fondide valitsemine nende õiguslikust vormist sõltumata ja portfellide valitsemine klientide antud volituste alusel diskretsiooni alusel ja kliendipõhiselt, kui sellised portfellid sisaldavad üht või mitut finantsinstrumenti;

c) *valitsemisüksus* – juriidiline isik või üksus, sealhulgas üksus või osakond, mis valitseb diskretsiooni alusel fonde või volituse alusel portfelle.

3. Valitsemisüksus koondab enda valitsetavate fondide ja portfellide lühikesed netopositsioonid, kui selliste fondide ja portfellide puhul järgitakse konkreetse emitendi suhtes sama investeerimisstrateegiat.

4. Eespool kirjeldatud meetodit kohaldades teeb valitsemisüksus järgmist:

a) võtab arvesse selliste fondide ja portfellide positsioone, mille valitsemise on talle delegeerinud kolmas isik;

b) jätab arvesse võtmata selliste fondide ja portfellide positsioonid, mille valitsemise ta on delegeerinud kolmandale isikule.

Valitsemisüksus teatab lühikesest netopositsioonist ja vajaduse korral avalikustab selle kooskõlas lõigetega 3 ja 4, kui see ulatub määruse (EL) nr 236/2012 artiklite 5–11 kohase asjaomase teatamis- või avalikustamiskünniseni või ületab seda.

5. Kui juriidiline isik tegeleb peale valitsemise ka muude tegevustega, kohaldab ta lõigetes 1–3 kirjeldatud meetodit ainult valitsemise suhtes ning teatab sellest tulenevates lühikestest netopositsioonidest ja avalikustab need.

6. Kui kõnealune juriidiline isik hoiab oma arvel lühikesi positsioone oma muude tegevuste tulemusena, arvutab ta lühikese netopositsiooni teatava emitendi suhtes määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 7 punktide a ja b kohaselt ning teatab sellise arvutamise tulemusena saadud lühikestest netopositsioonidest ja avalikustab need.

Artikkel 13

Positsioonide arvutamise meetod konsolideerimisgruppi kuuluvate juriidiliste isikute puhul, kes hoiavad teatava emitendi suhtes lühikesi või pikki positsioone

1. Iga konsolideerimisgruppi kuuluva juriidilise isiku puhul arvutatakse lühike netopositsioon määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõike 7 punktide a ja b alusel. Asjaomane juriidiline isik või tema nimel konsolideerimisgrupp, millesse see juriidiline isik kuulub, teatab lühikesest netopositsioonist teatava emitendi suhtes või avalikustab selle, kui see ulatub asjaomase teatamis- või avalikustamiskünniseni või ületab seda. Kui üks või mitu konsolideerimisgruppi kuuluvat juriidilist isikut on valitsemisüksused, kohaldavad nad fondi- ja portfellivalitsemise suhtes artikli 12 lõigetes 1–4 kirjeldatud meetodit.

2. Kõigi konsolideerimisgrupi moodustavate juriidiliste isikute pikad ja lühikesed netopositsioonid koondatakse ja tasaarvestatakse, v.a valitsemisega tegelevate valitsemisüksuste positsioonid. Grupp teatab lühikesest netopositsioonist teatava emitendi suhtes või vajaduse korral avalikustab selle, kui see ulatub asjaomase teatamis- või avalikustamiskünniseni või ületab seda.

3. Kui lühike netopositsioon jõuab määruse (EL) nr 236/2012 artikli 5 kohase teatamiskünniseni või ületab seda või artikli 6 kohase avalikustamiskünniseni või ületab seda, teatab gruppi kuuluv juriidiline isik kooskõlas määruse (EL) nr 236/2012 artiklitega 5–11 oma lõike 1 kohaselt arvutatud lühikesest netopositsioonist teatava emitendi suhtes ja vajaduse korral avalikustab selle, tingimusel et ükski lõike 2 kohaselt grupi tasandil arvutatud lühike netopositsioon ei ulatu teatamis- või avalikustamiskünniseni ega ületa seda. Selleks määratud juriidiline isik teatab oma lõike 2 kohaselt arvutatud lühikese netopositsiooni teatava emitendi suhtes grupi tasandil, kui:

i) ühegi gruppi kuuluva juriidilise isiku positsioon ei ulatu teavitamis- või avalikustamiskünniseni ega ületa seda;

ii) nii grupi enda kui ka gruppi kuuluva mis tahes juriidilise üksuse positsioonid ulatuvad samaaegselt teatamis- või avalikustamiskünniseni või ületavad seda.

V PEATÜKK

ARTIKLI 4 LÕIKE 2 KOHANE KAETUD POSITSIOON RIIGI KREDIIDIRISKI VAHETUSTEHINGUTES

Artikkel 14

Juhud, mida ei käsitata katmata positsioonina riigi krediidiriski vahetustehingutes

1. Järgmistel juhtudel ei käsitata positsiooni riigi krediidiriski vahetustehingus katmata positsioonina määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõike 1 kohaselt.

a) Määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõike 1 punktis b osutatud riskide maandamise käsitamisel ei vaadelda positsiooni riigi krediidiriski vahetustehingus katmata positsioonina määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõike 1 kohaselt, kui sellega maandatakse varade või kohustuste väärtuse languse riski, mis on korrelatsioonis riigi krediidiriski vahetustehinguga seotud riigi võlakohustuse väärtuse languse riskiga, kui kõnealused varad või kohustused on seotud avaliku või erasektori üksustega samas liikmesriigis.

b) Riigi krediidiriski vahetustehingutes olevat positsiooni, mille puhul varad või kohustused on seotud sama liikmesriigi avaliku või erasektori üksustega, mis on ka krediidiriski vahetustehinguga seotud võlakohustused emiteerinud riik, ei käsitata määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõike 1 kohaldamisel katmata positsioonina järgmistel tingimustel:

i) kõnealune positsioon on seotud liikmesriigiga, sealhulgas liikmesriigi mis tahes ministeeriumi, ameti või eriotstarbelise üksusega, või föderaalriigi puhul föderatsiooni liikmesriigiga;

ii) positsiooni kasutatakse artiklis 18 kirjeldatud korrelatsioonitestile vastavate varade või kohustustega seotud riskide maandamiseks.

c) Riigi krediidiriski vahetustehingus olevat positsiooni, mille puhul varad või kohustused on seotud riigist emitendiga, kelle suhtes krediidiriski vahetustehinguga seotud võlakohustuste emitent on garantii andja või aktsionär, ei käsitata määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõike 1 kohaldamisel katmata positsioonina järgmistel tingimustel:

i) positsioon on seotud liikmesriigiga;

ii) positsiooni kasutatakse artiklis 18 kirjeldatud korrelatsioonitestile vastavate varade või kohustustega seotud riskide maandamiseks.

2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel peab maandatava riskiga seotud vara või kohustuse väärtus olema artikli 18 kohaselt korrelatsioonis asjaomase võlakohustuse väärtusega.

Artikkel 15

Juhud, mida ei käsitata katmata positsioonina riigi krediidiriski vahetustehingus, kui võlgnik, vara või kohustus asub mitmes liikmesriigis

1. Kui vara või kohustuse võlgnik, vastaspool, vara või kohustus asub mitmes liikmesriigis, ei käsitata riigi krediidiriski vahetustehingus olevat positsiooni katmata positsioonina järgmistel juhtudel, kooskõlas määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõikega 1 ja tingimusel, et käesoleva määruse artiklis 18 kirjeldatud korrelatsioonitest on läbitud:

a) kui emaettevõtja asub ühes ja tütarettevõtja teises liikmesriigis ning laen on antud tütarettevõtjale; kui emaettevõtja osaleb kas otseselt või kaudselt tütarettevõtja krediidiriski kahjude katmisel, lubatakse riigi krediidiriski vahetustehinguid osta emaettevõtja, mitte tütarettevõtja liikmesriigis;

b) kui emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja omab või kontrollib tütarettevõtjaid eri liikmesriikides; kui võlakirja emitent on emaettevõtja, kuid varad ja tulud, millega seotud riske maandatakse, kuuluvad tütarettevõtjale, lubatakse osta tütarettevõtja liikmesriigi võlakohustustega seotud krediidiriski vahetustehinguid;

c) et maandada riski ühes liikmesriigis asuva ettevõtte suhtes, mis on investeerinud teise liikmesriigi võlakohustustesse sellisel määral, et teise liikmesriigi võlakohustuste väärtuse märkimisväärne langus mõjutaks kõnealust ettevõtet oluliselt, tingimusel et ettevõte asub mõlemas liikmesriigis. Kui korrelatsioon kõnealuse riski ja teise liikmesriigi võlakohustuste vahel on suurem kui korrelatsioon riski ja ettevõtte asukohaliikmesriigi võlakohustuste vahel, on lubatud osta kõnealuse teise liikmesriigiga seotud krediidiriski vahetustehinguid.

2. Riigi krediidiriski vahetustehingus olevat positsiooni ei käsitata katmata positsioonina järgmistel juhtudel, kooskõlas määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõikega 1 ja tingimusel, et käesoleva määruse artiklis 18 kirjeldatud korrelatsioonitest on läbitud:

a) kui riskimaandamisega seotud vara või kohustuse võlgnik või vastaspool on kogu liidus tegutsev ettevõte või kui maandatav risk on seotud liidu või liikmesriikidega, kes on võtnud vääringuna kasutusele euro, on lubatud riski maandada riigi võlakirjade krediidiriski vahetustehingute asjakohase Euroopa või euroala indeksiga;

b) kui riskimaandamisega seotud vara või kohustuse vastaspool on riigiülene emitent, on lubatud vastaspoole riski maandada kõnealuse üksuse aktsionäride või garantii andjatega seotud riigi krediidiriski vahetustehingute nõuetekohaselt valitud korviga.

Artikkel 16

Riigi krediidiriski vahetustehingus olevate katmata positsioonide põhjendamine

Mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes võtab positsiooni riigi krediidiriski vahetustehingutes, peab pädeva asutuse nõudmisel

a) selgitama, missugused artiklis 15 sätestatud tingimustest olid positsiooni võtmise ajal täidetud;

b) pädevale asutusele asjaomase riigi krediidiriski vahetustehingute positsiooni hoidmise mis tahes ajal tõendama kõnealuse positsiooni vastavust artiklis 18 sätestatud korrelatsioonitestile ning artiklis 19 sätestatud proportsionaalsusenõuetele.

Artikkel 17

Varade ja kohustustega seotud riskide maandamine

Varade ja kohustuste riske võib maandada positsiooniga riigi krediidiriski vahetustehingutes järgmistel juhtudel, kui on täidetud määruse (EL) nr 236/2012 artiklites 15 ja 18 sätestatud tingimused:

a) pikk positsioon asjaomase riigist emitendi võlakohustustes;

b) mis tahes positsioon või portfell, mida kasutatakse asjaomaste vahetustehingute aluseks olevad võlakohustused emiteerinud riigi suhtes võetud riski maandamiseks;

c) varad või kohustused, mis on seotud avaliku sektori üksustega liikmesriigis, kelle võlakohustused on seotud krediidiriski vahetustehinguga. See hõlmab keskvalitsuse, piirkondliku või kohaliku omavalitsuse või muu avaliku sektori üksuse suhtes võetud riskipositsioone ja nimetatud asutuste tagatisega kaetud mis tahes riskipositsiooni ning võib hõlmata finantslepinguid, varade või finantskohustuste portfelli, intressimäära või valuutavahetustehinguid, millega seoses kasutatakse riigi võlakohustuse krediidiriski vahetustehingut vastaspoole riski juhtimise vahendina finants- ja väliskaubanduslepingutest tuleneva riskipositsiooni maandamiseks;

d) riskipositsiooni, mis on seotud erasektori üksustega liikmesriigis, kelle võlakohustused on krediidiriski vahetustehingu aluseks. Kõnealune riskipositsioon hõlmab muu hulgas laenusid, vastaspoole krediidiriski (sh potentsiaalseid riskipositsioone, juhul kui riskipositsiooni võtmiseks on vaja regulatiivset kapitali), nõudeid ja tagatisi. Kõnealused varad ja kohustused hõlmavad muu hulgas finantslepinguid, varade või finantskohustuste portfelli, intressimäära- või valuutavahetustehinguid, millega seoses kasutatakse riigi võlakohustuse krediidiriski vahetustehingut vastaspoole riski juhtimise vahendina finants- ja väliskaubanduslepingutest tuleneva riskipositsiooni maandamiseks;

e) mis tahes nimetatud üksuste suhtes võetud mis tahes kaudsed riskipositsioonid, mis on võetud indeksite, fondide või eriotstarbelise rahastamisvahendi suhtes võetud riskipositsioonide kaudu.

Artikkel 18

Korrelatsioonitestid

1. Käesolevas peatükis osutatud korrelatsioonitesti loetakse läbituks ühel järgmistest juhtudest:

a) kvantitatiivne korrelatsioonitest on läbitud, kui Pearsoni korrelatsioonikoefitsient varade või kohustuste hinna ja riigi võlakohustuste hinna vahel on vähemalt 70 %, võttes arvesse riigi krediidiriski vahetustehingutes positsiooni võtmisele vahetult eelneva 12 kuu kauplemispäevade andmeid;

b) kvalitatiivne korrelatsioonitest on läbitud, kui tõendatakse, et korrelatsioon on tähenduslik, st see põhineb asjakohastel andmetel ning ei näita üksnes ajutist sõltuvust. Korrelatsiooni arvutatakse riigi krediidiriski vahetustehingutes positsiooni võtmisele vahetult eelneva 12 kuu kauplemispäevade andmete alusel, mida on kaalutud kõige uuemate andmetega. Kui leiab kinnitust, et muul ajavahemikul valitsenud tingimused sarnanevad riigi krediidiriski vahetustehingute positsiooni võtmise või riskipositsiooni maandamise ajal kehtivatele tingimustele, kasutatakse asjaomast muud ajavahemikku. Varade puhul, millel puudub likviidne turuhind või piisavalt pikk hinnaajalugu, kasutatakse sobivat asendusvara.

2. Lõikes 1 osutatud korrelatsioonitest loetakse läbituks, kui on võimalik tõendada, et:

a) maandatav riskipositsioon on seotud ettevõttega, mille omanik või enamuse hääleõigusliku kapitali omanik on riigist emitent või kelle võlakohustusi riigist emitent tagab;

b) maandatav riskipositsioon on seotud kõnealuse liikmesriigi keskvalitsuse, piirkondliku või kohaliku omavalitsusega;

c) maandatav riskipositsioon on seotud ettevõttega, mille rahavood sõltuvad oluliselt riigist emitendiga sõlmitud lepingutest või projektist, näiteks infrastruktuuriprojektist, mida rahastab täielikult või olulises ulatuses riigist emitent.

3. Asjaomane isik peab pädeva asutuse taotluse korral tõendama, et riigi krediidiriski vahetustehingute positsiooni võtmise ajal oli korrelatsioonitest läbitud.

Artikkel 19

Proportsionaalsus

1. Otsustades, kas riigi krediidiriski vahetustehingutes olev positsioon on maandatavate riskipositsioonide suhtes proportsionaalne, ei nõuta juhul, kui „perfektne” riskimaandamine ei ole võimalik, täpset vastavust ja lubatakse piiratud ülemaandamist kooskõlas lõikega 2. Asjaomane isik selgitab pädeva asutuse taotluse korral, miks täpne vastavus ei ole võimalik.

2. Kui seda õigustab maandatava riskipositsiooniga seotud varade ja kohustuste laad ja nende suhe krediidiriski vahetustehingu aluseks olevate riigi võlakohustuste väärtusesse, suurendatakse teatava riskipositsiooni maandamiseks hoitava riigi krediidiriski vahetustehingute positsiooni mahtu. Seda lubatakse siiski ainult juhul, kui saab näidata, et asjaomase portfelliga

seotud riski suuruse tõttu on vaja suuremahulisemat riigi krediidiriski vahetustehingute positsiooni, võttes arvesse järgmisi tegureid:

a) nominaalse positsiooni suurus;

b) krediidiriski vahetustehingute aluseks olevate riigi emiteeritud kohustustega seotud riskipositsioonide tundlikkus;

c) kas kasutatakse dünaamilist või staatilist riskimaandamisstrateegiat.

3. Positsiooni hoidja tagab, et riigi krediidiriski vahetustehingutes võetud positsioon püsib proportsionaalsena ning et positsiooni kestust ühtlustatakse sel määral, kui see on kehtivaid turutavasid ja likviidsust arvestades kasulik, maandatava riskipositsioonide kestusega või ajavahemikuga, mille vältel asjaomane isik kavatseb kõnealust riskipositsiooni hoida. Kui krediidiriski vahetustehingutes oleva positsiooniga maandatavad riskipositsioonid likvideeritakse või lunastatakse, tuleb need kas asendada samaväärsete riskipositsioonidega või tuleb krediidiriski vahetustehingute positsiooni vähendada või sellest muul viisil vabaneda.

4. Kui riigi krediidiriski vahetustehingutes olev positsioon oli selle võtmise ajal kaetud, ei käsitata seda katmata positsioonina, kui ainus põhjus, miks kaetud positsioon muutuks katmata positsiooniks, on maandatavate riskipositsioonide turuväärtuse või riigi krediidiriski vahetustehingu väärtuse kõikumine.

5. Kui isiku positsioon riigi krediidiriski vahetustehingutes tuleneb sellise isiku kohustustest riigi krediidiriski vahetustehinguid kliiriva keskse vastaspoole liikmena ning kõnealuse keskse vastaspoole eeskirjade rakendamisest, loetakse sellist positsiooni mittevabatahtlikuks ning seda ei käsitata isiku võetud katmata positsioonina määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 20

Riigi krediidiriski vahetustehingutes oleva katmata positsiooni arvutamine

1. Füüsilise või juriidilise isiku riigi krediidiriski vahetustehingutes oleva positsiooni arvutamisel lähtutakse netopositsioonist.

2. Riigi krediidiriski vahetustehingute positsiooniga maandatavate riskide väärtust arvutades tehakse vahet staatilistel ja dünaamilistel riskimaandamisstrateegiatel. Staatilise riskimaandamise puhul, kui maandatakse otsest riskipositsiooni asjaomase riigi või selle avaliku sektori asutuste suhtes, kasutatakse ootamatust makseviivitusest tuleneva kahju näitajat, kui üksus, kelle suhtes riskipositsiooni hoitakse, jätab kohustused täitmata. Saadud väärtust võrreldakse seejärel krediidiriski vahetustehingutes oleva positsiooni nominaalse netoväärtusega.

3. Arvutades turuväärtusega korrigeeritud riske, mille maandamiseks on vaja dünaamilist strateegiat, tuleb arvutustes lähtuda mitte nimiväärtusest, vaid riskiga korrigeeritud väärtusest, võttes arvesse riskipositsiooni võimalikku suurenemist või vähenemist ning maandatavate varade ja kohustuste ning krediidiriski vahetustehingutega seotud riigi võlakohustuste suhtelist volatiilsust. Beetaga korrigeerimist kasutatakse juhul, kui vara või kohustus, millega seotud riski maandamiseks krediidiriski vahetustehingute positsiooni kasutatakse, erineb krediidiriski vahetustehingu aluseks olevast varast.

4. Indeksite, fondide, või eriotstarbelise rahastamisvahendite kaudu võetud kaudseid riskipositsioone ja krediidiriski vahetustehingute positsioone võetakse arvesse sel määral, mil asjaomane vara, kohustus või krediidiriski vahetustehing on sellises indeksis, fondis või muus mehhanismis esindatud.

5. Selliste varade ja kohustuste portfelli väärtus, mille suhtes on võimalik kohaldada riskimaandamist, arvatakse maha krediidiriski vahetustehingute netopositsiooni väärtusest. Kui selle tulemusena saadud arv on positiivne, ei käsitata positsiooni riigi krediidiriski vahetustehingus määruse (EL) nr 236/2012 artikli 4 lõike 1 kohaldamisel katmata positsioonina.

VI PEATÜKK

ARTIKLI 7 LÕIKE 3 KOHASED TEATAMISKÜNNISED RIIGI VÕLAKOHUSTUSTES OLEVATE LÜHIKESTE NETOPOSITSIOONIDE PUHUL

Artikkel 21

Teatamiskünnised riigi emiteeritud võlakohustustega seotud lühikeste netopositsioonide puhul

1. Asjakohane künnis, mille ületamisel tuleb asjaomasele pädevale asutusele teatada riigi emiteeritud võlakohustustes võetud lühikestest netopositsioonidest, määratakse kindlaks protsendina iga riigist emitendi emiteeritud võlakohustuste jäägi kogusummast.

2. Teatamiskünnis määratakse kindlaks rahasummana. Kõnealuse rahasumma kindlaksmääramisel lähtutakse riigist emitendi emiteeritud võlakohustuste jäägi suhtes kohaldatavast protsentuaalsest künnisest, mis ümardatakse lähima miljoni euroni.

3. Protsentuaalse künnise alusel arvutatud rahasumma vaadatakse läbi ja seda ajakohastatakse kvartalipõhiselt, et võtta arvesse riigist emitentide emiteeritud võlakohustuste jäägi kogusumma muutusi.

4. Kõnealusel protsentuaalsel künnisel põhinev rahasumma ja emiteeritud võlakohustuste jäägi kogusumma arvutatakse riigi võlakohustustes oleva lühikese netopositsiooni arvutamise meetodi kohaselt.

5. Alg- ja lisakünnised määratakse riigist emitentide puhul kindlaks järgmiste tegurite alusel:

a) künnised ei nõua lühikestest netopositsioonidest teatamist, kui nende väärtus teatava riigist emitendi suhtes on minimaalne;

b) riigist emitendi emiteeritud võlakohustuste jäägi kogusumma ja turuosaliste poolt asjaomase emitendi võlakohustuste suhtes võetud positsioonide keskmine suurus;

c) riigist emitentide emiteeritud võlakohustuste turu likviidsus, sealhulgas vajaduse korral kõnealuste võlakohustustega seotud futuurituru likviidsus.

6. Võttes arvesse lõikes 5 loetletud tegureid, on riigist emitendi suhtes kohaldatav algkünnis 0,1 % või 0,5 % emiteeritud võlakohuste jäägi kogusummast. Kohaldatav protsendimäär määratakse kindlaks lõikes 5 kirjeldatud kriteeriumide alusel - igale riigist emitendile määratakse üks kahest protsentuaalsest künnisest, mida kasutatakse selliste rahasummade arvutamiseks, millest tuleb teatada.

7. Käesoleva määruse jõustumiskuupäeva seisuga on kaks algkünnist järgmised:

a) 0,1 %, kui riigi võlakohustuste jäägi kogusumma on 0–500 miljardit eurot;

b) 0,5 %, kui riigi võlakohustuste jäägi kogusumma ületab 500 miljardit eurot või kui asjaomastel võlakohustustel on likviidne futuuriturg.

8. Täiendavad künnised vastavad 50 protsendile algkünnistest ning on järgmised:

a) algkünnise 0,1 % ületamisel iga 0,05 % võrra, alates 0,15 protsendist;

b) algkünnise 0,5 % ületamisel iga 0,25 % võrra, alates 0,75 protsendist.

9. Riigist emitendi suhtes hakatakse kohaldama uut künnist, kui tema emiteeritud võlakohustuste turul esineb muutusi, mis lõikes 5 loetletud tegurite kohaselt on püsinud vähemalt ühe kalendriaasta jooksul.

VII PEATÜKK

PARAMEETRID JA MEETODID LIKVIIDSUSKÜNNISE ARVUTAMISEKS RIIGI EMITEERITUD VÕLAKOHUSTUSE LÜHIKESEKS MÜÜGI PIIRANGUTE PEATAMISEKS KOOSKÕLAS ARTIKLI 13 LÕIKEGA 4

Artikkel 22

Meetodid likviidsuskünnise arvutamiseks ja kindlaksmääramiseks riigi võlakohustuste lühikeseks müügi piirangute peatamiseks

1. Pädevad asutused lähtuvad riigi emiteeritud võlakohustuste likviidsuse mõõtmisel käibest, mida määratletakse kaubeldavate võlainstrumentide nominaalse koguväärtusena ning võrreldakse eri lunastustähtaegadega võrdlusinstrumentide korviga.

2. Riigi võlakohustuste katteta lühikeseks müügi piirangud võidakse ajutiselt peatada, kui kuu käive langeb alla viienda protsentiili eelneva kaheteistkümne kuu igakuisest kauplemismahust.

3. Selliste arvutuste tegemiseks kasutab iga pädev asutus hõlpsasti kättesaadavaid representatiivseid andmeid ühe või enama kauplemiskoha, börsivälise kauplemise või mõlema kohta ning teavitab pärast ESMAt kasutatud andmetest.

4. Enne kui pädevad asutused kasutavad õigust riigi võlakohustuste lühikeseks müügi piirangud peatada, teevad nad kindlaks, et likviidsuse märkimisväärne langus ei tulene hooajalistest teguritest.

VIII PEATÜKK

ARTIKLI 23 KOHANE MUUDE FINANTSINSTRUMENTIDE KUI LIKVIIDSED AKTSIAD HINNA MÄRKIMISVÄÄRNE LANGUS

Artikkel 23

Muude finantsinstrumentide kui likviidsed aktsiad väärtuse märkimisväärne langus

1. Aktsia puhul, mis ei ole likviidne aktsia, tähendab hinna märkimisväärne langus ühe kauplemispäeva jooksul võrreldes eelmise kauplemispäeva sulgemishinnaga:

a) aktsia hinna langust vähemalt 10 %, kui aktsia kuulub riigi peamisesse aktsiaindeksisse ning on alusvaraks tuletislepingutele, mis on lubatud kauplemisele kauplemiskohas;

b) aktsia hinna langust vähemalt 20 %, kui aktsia hind on vähemalt 0,50 eurot või selle ekvivalent kohalikus vääringus;

c) kõigil muudel juhtudel aktsia hinna langust vähemalt 40 %.

2. Riigivõlakirja tootluse vähemalt 7 % suurenemist tootluse kõveral kauplemispäeva jooksul loetakse riigivõlakirja väärtuse märkimisväärseks languseks.

3. Ettevõtte võlakirja tootluse vähemalt 10 % suurenemist kauplemispäeva jooksul loetakse ettevõtte võlakirja väärtuse märkimisväärseks languseks.

4. Rahaturuinstrumendi hinna vähemalt 1,5 % vähenemist kauplemispäeva jooksul loetakse rahaturuinstrumendi väärtuse märkimisväärseks languseks.

5. Börsil kaubeldava fondi, sealhulgas eurofondi hinna vähemalt 10 % vähenemist kauplemispäeva jooksul loetakse börsil kaubeldava fondi väärtuse märkimisväärseks languseks. Börsil kaubeldavat finantsvõimendusega fondi kohandatakse asjaomase finantsvõimenduse määraga, et kajastada samaväärse finantsvõimenduseta, börsil otse kaubeldava fondi 10 % hinnalangust. Alusvarale vastassuunas liikuvat börsil kaubeldavat fondi korrigeeritakse teguriga -1, et kajastada samaväärse finantsvõimenduseta, börsil otse kaubeldava fondi 10 % hinnalangust.

6. Kui tuletisinstrumendiga, sealhulgas hinnavahelepingutega, kaubeldakse kauplemiskohas ning selle ainsaks alusvaraks on selline finantsinstrument, mille väärtus on käesoleva artikli ja määruse (EL) nr 236/2012 artikli 23 lõike 5 kohaselt märkimisväärselt langenud, loetakse kõnealuse tuletisinstrumendi väärtust märkimisväärselt langenuks.

IX PEATÜKK

ARTIKLI 30 KOHASED EBASOODSAD SÜNDMUSED VÕI SUUNDUMUSED

Artikkel 24

Ebasoodsate sündmuste ja suundumuste ning ohtude kindlakstegemise kriteeriumid ja tegurid

1. Määruse (EL) nr 236/2012 artiklite 18–21 kohaldamisel hõlmavad sündmused või suundumused, mis võivad tõsiselt ohustada finantsstabiilsust või turu usaldust asjaomases liikmesriigis või ühes või mitmes muus liikmesriigis ning turgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust, hõlmavad määruse (EL) nr 236/2012 artikli 30 kohaselt mis tahes sündmusi, tagajärgi või asjaolusid, mis kujutavad endast või võivad kaasa tuua järgmist:

a) tõsised finants-, rahandus- või eelarvestabiilsuse probleemid, mis võivad häirida finantsstabiilsust seoses mõne liikmesriigiga või liidus tegutseva pangaga või globaalse finantssüsteemi jaoks olulise muu finantseerimisasutusega, näiteks kindlustusandja, turuinfrastruktuuri pakkuja või varahaldusettevõttega, kui see võib ohustada liidu finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või finantssüsteemi stabiilsust;

b) krediidireitingu läbivaatamine või mõne liikmesriigi või liidus tegutseva panga või globaalse finantssüsteemi jaoks olulise finantseerimisasutuse, näiteks kindlustusandja, turuinfrastruktuuri pakkuja või varahaldusettevõtte kohustuste täitmata jätmine, kui see põhjustab või võib põhjustada tõsiseid kahtlusi kõnealuste asutuste maksevõime suhtes;

c) oluline müügisurve või ebatavaline volatiilsus, mistõttu võib sattuda langusspiraali mõne liidus tegutseva pangaga või globaalse finantssüsteemi jaoks olulise finantseerimisasutusega, näiteks kindlustusandja, turuinfrastruktuuri pakkuja või varahaldusettevõtte või riigist emitendiga seotud mis tahes finantsinstrument;

d) mis tahes märkimisväärne kahju oluliste finantsemitentide, turuinfrastruktuuride, kliiring- ja arveldussüsteemide ning järelevalveasutuste füüsilistele struktuuridele, mis võib turge ebasoodsalt mõjutada, eelkõige juhul, kui kahju on põhjustanud loodusõnnetus või terrorirünnak;

e) oluline tõrge mis tahes maksesüsteemis või arvelduprotsessis eelkõige seoses pankadevaheliste toimingutega, mis põhjustab või võib põhjustada tõsiseid makse- või arveldushäireid või viivitusi liidu maksesüsteemide töös, eriti juhul, kui see võib soodustada stressiolukorra levikut pangas või globaalse finantssüsteemi jaoks olulises finantseerimisasutuses, näiteks kindlustusandjas, turuinfrastruktuuri pakkujas või varahaldusettevõttes, või mõnes liikmesriigis.

2. Artikli 27 kohaldamisel võtab ESMA lõikes 1 osutatud kriteeriumide puhul arvesse võimalust, et probleemid võivad levida ja mõjutada ka teisi süsteeme ja emitente, ning eelkõige nn isetäituvate prognooside olemasolu.

3. Artikli 28 lõike 2 punkti a kohaldamisel tähendab tõsine oht turgude nõuetekohasele toimimisele ja terviklikkusele või liidu finantssüsteemi või mõne selle osa stabiilsusele järgmist:

a) tõsiste finants-, rahandus- või eelarvestabiilsuse häirete oht seoses mõne liikmesriigiga või liikmesriigi finantssüsteemiga, kui see võib tõsiselt ohustada finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi või mõne selle osa stabiilsust;

b) liikmesriigi või riigiülese emitendi kohustuste täitmata jätmise võimalus;

c) mis tahes märkimisväärne kahju oluliste finantsemitentide, turuinfrastruktuuride, kliiring- ja arveldussüsteemide ning järelevalveasutuste füüsilistele struktuuridele, mis võib piiriüleseid turge tõsiselt mõjutada, eelkõige juhul, kui kahju on põhjustanud loodusõnnetus või terrorirünnak, kui see võib tõsiselt ohustada finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi või mõne selle osa stabiilsust;

d) oluline tõrge mis tahes maksesüsteemis või arvelduspротsessis eelkõige seoses pankadevaheliste toimingutega, mis põhjustab või võib põhjustada tõsiseid makse- või arveldushäireid või viivitusi liidu piiriüleste maksesüsteemide töös, eriti juhul, kui see võib soodustada finants-või majandusstressi levimist liidu finantssüsteemis või mõnes selle osas.

Artikkel 25

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Seda kohaldatakse alates 1. novembrist 2012.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. juuli 2012

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

I LISA

1. OSA

Artiklid 5 ja 6

— Optsioonid;

— kaetud aktsiate ostutähed;

— futuurid;

— indeksipõhised instrumendid;

— hinnavahelepingud;

— börsil kaubeldavate fondide osakud;

— vahetuslepingud;

— hinnavahekihlveod;

— jae- või kutselistele investoritele suunatud kombineeritud tooted;

— komplekssed tuletisinstrumendid;

— aktsiatega seotud sertifikaadid;

— hoidmistunnistused;

2. OSA

Artikkel 7

— Optsioonid;

— futuurid;

— indeksipõhised instrumendid;

— hinnavahelepingud;

— vahetuslepingud;

— hinnavahekihlveod;

— komplekssed tuletisinstrumendid;

— riigi võlakohustustega seotud sertifikaadid.

II LISA

1. OSA

Deltaga korrigeeritud mudel aktsiate puhul

Artikkel 10

1. Tuletisinstrumentide ja sularahapositsioone arvutatakse deltaga korrigeeritud alusel, kusjuures sularahapositsiooni delta on 1. Tuletisinstrumendi delta arvutamisel võtavad investorid arvesse tuletisinstrumendi kaubeldavat volatiilsust ning selle alusvara sulgemishinda või viimast hinda. Omakapitali- või sularahainvesteeringute ja tuletisinstrumentidega seotud lühikese netopositsiooni arvutamisel arvutavad füüsilised või juriidilised isikud iga portfellis hoitava tuletisinstrumendi individuaalse deltaga korrigeeritud positsiooni, lisades või vajaduse korral lahutades kõik sularahapositsioonid.

2. Lühikest nominaalset sularahapositsiooni ei tohi tasaarvestada samaväärse pika nominaalse positsiooniga tuletisinstrumentides. Deltaga korrigeeritud pikkade positsioonidega tuletisinstrumentides ei saa deltaga korrigeerimise tõttu kompenseerida identseid lühikesi nominaalseid positsioone muudes finantsinstrumentides. Füüsilised või juriidilised isikud, kes sõlmivad tuletislepinguid, mille tulemusena tekkivatest lühikestest netopositsioonidest tuleb määruse (EL) nr 236/2012 artiklite 5–11 kohaselt teatada või need avaldada, arvutavad oma portfellis delta muutuste tõttu tekkivad lühikeste netopositsioonide muutused.

3. Individuaalsetes aktsiates ja osakutes olevate positsioonide arvutamisel võetakse arvesse mis tahes tehinguid, mis annavad korvi, indeksi või börsil kaubeldava fondi osana hoitava aktsia või osaku hinna või väärtuse muutuse korral rahalist kasu. Kõnealustes finantsinstrumentides olevaid positsioone arvutades võetakse arvesse vastava aktsia või osaku osakaalu aluseks olevas korvis, indeksis või fondis. Füüsilised ja juriidilised isikud lähtuvad kõnealuste finantsinstrumentidega seotud positsioonide arvutamisel määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõikest 3.

4. Lühike netopositsioon arvutatakse teatava emitendiga seotud lühikeste ja pikkade deltaga korrigeeritud positsioonide tasaarvestuse teel.

5. Kui emiteeritud aktsiakapitali emitentidel on mitmesse klassi kuuluvaid aktsiaid, võetakse arvesse igas klassis emiteeritud aktsiate koguarvu, mis liidetakse kokku.

6. Lühikeste netopositsioonide arvutamisel võetakse arvesse emitendi aktsiakapitali muutusi, mis võivad kaasa tuua teatamiskohustuse määruse (EL) nr 236/2012 artikli 5 alusel või mille tagajärjel võib selline kohustus kaduda.

7. Kapitali suurendamisel emiteeritavaid uusi aktsiaid võetakse emiteeritud aktsiakapitali arvutamisel arvesse alates päevast, kui nendega lubatakse kauplemiskohas kaubelda.

8. Lühike netopositsioon, mida väljendatakse protsendina äriühingu emiteeritud aktsiakapitalist, arvutatakse nii, et samaväärsetes aktsiates olev lühike netopositsioon jagatakse äriühingu emiteeritud kogukapitaliga.

2. OSA

Deltaga korrigeeritud mudel riigi võlakohustuste puhul

Artikkel 11

1. Sularahapositsioone võetakse arvesse nende kestusega korrigeeritud nominaalväärtuses. Optsioone ja muid tuletisinstrumente korrigeeritakse 1. osa alusel arvutatud deltaga. Nii sularahainvesteeringuid kui ka tuletisinstrumente sisaldavate lühikeste netopositsioonide arvutamisel võetakse arvesse iga portfellis hoitava tuletisinstrumendi individuaalse deltaga korrigeeritud positsiooni, lisades või lahutades kõik sularahapositsioonid; sularahapositsioonide delta võrdub 1-ga.

2. Muus vääringus kui euro emiteeritud võlakirjade nominaalsed positsioonid konverteeritakse eurodesse, kasutades selleks viimast kättesaadavat usaldusväärset ajakohastatud hetkehinda. Sama põhimõtet kohaldatakse ka muude finantsinstrumentide suhtes.

3. Ka muid tuletisinstrumente, näiteks võlakirjade forvardtehinguid, korrigeeritakse kooskõlas lõigetega 1, 2 ja 3.

4. Individuaalsetes riigi võlakohustustes olevate positsioonide arvutamisel võetakse arvesse kõiki majandushuve või positsioone, mis annavad rahalist kasu seoses korvi, indeksi või börsil kaubeldava fondi osaks oleva riigi võlakohustusega. Kõnealustes finantsinstrumentides olevaid positsioone arvutades võetakse arvesse vastava võlakohustuse osakaalu aluseks olevas korvis, indeksis või fondis. Investorid lähtuvad kõnealuste finantsinstrumentidega seotud positsioonide arvutamisel määruse (EL) nr 236/2012 artikli 3 lõikest 3.

5. Tugevas korrelatsioonis olevate riigi võlakohustuste puhul tehtavad arvutused põhinevad samadel meetoditel, millega arvutatakse pikki positsioone riigist emitendi võlainstrumentides. Arvutuste tegemisel võetakse arvesse pikki positsioone riigist emitendi võlainstrumentides, mille hinnastamine on tugevas korrelatsioonis asjaomase riigi võlakohustuse hinnastamisega. Kui sellised positsioonid ei läbi enam tugeva korrelatsiooni testi, ei võeta neid lühikeste positsioonide tasaarvestamisel arvesse.

6. Krediidiriski vahetustehingutes olevaid pikki nominaalpositsioone arvestatakse arvutustes lühikeste positsioonidena. Riigi krediidiriski vahetustehingutes olevaid positsioone arvutades kasutatakse investori netopositsioone. Positsioone, mida kavatsetakse katta või maandada krediidiriski vahetustehingu ostuga ja mis ei ole riigivõlakirjades, ei võeta pikkade positsioonidena arvesse. Krediidiriski vahetustehingute delta on 1.

7. Lühike netopositsioon arvutatakse riigi emiteeritud võlakohustustes olevate deltaga korrigeeritud pikkade ja lühikeste nominaalpositsioonide tasaarvestusega.

8. Lühikest netopositsiooni väljendatakse eurodes.

9. Positsioonide arvutamisel võetakse arvesse korrelatsioonimäärade ja riigi emiteeritud koguvõla muutusi.

10. Asjaomaste riigi võlakohustuste lühikeste positsioonide tasaarvestamisel võetakse arvesse ainult pikki positsioone riigist emitentide võlainstrumentides, mille hinnastamine on tugevas korrelatsioonis riigist emitendi võlakohustuste hinnastamisega. Juhul, kui investoril on mitu lühikest positsiooni eri riikide emiteeritud võlakohustustes, saab asjaomast pikka positsiooni tugevas korrelatsioonis olevates võlakohustustes lühikese positsiooni tasaarvestuseks kasutada ainult korra. Ühte ja sama pikka positsiooni ei saa mitu korda kasutada tugevas korrelatsioonis olevates riigi võlakohustustes võetud eri lühikeste positsioonide tasaarvestamiseks.

11. Füüsilised või juriidilised isikud, kelle kõrge korrelatsiooniga võlakohustustes võetud pikad positsioonid jaotuvad mitme riigist emitendi vahel, dokumenteerivad oma jaotamismeetodid.

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 919/2012,

5. juuli 2012,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 236/2012 lühikeseks müügi ja krediidiriski vahetustehingute teatavate aspektide kohta seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad likviidsete aktsiate ja muude finantsinstrumentide väärtuse languse arvutamise meetodit

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrust (EL) nr 236/2012 lühikeseks müügi ja krediidiriski vahetustehingute teatavate aspektide kohta [1], eriti selle artikli 23 lõiget 8,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ (finantsinstrumentide turgude kohta) [2] I lisa C jaos loetletud finantsinstrumentide väärtuse märkimisväärse languse arvutamise meetodit tuleks kohandada nii, et võetaks arvesse väärtuse languse eri avaldumisviise sõltuvalt asjaomase finantsinstrumendi liigist. Kõnealune meetod võtab arvesse finantsinstrumendi hinna tegelikku langust, äriühingu emiteeritud võlainstrumendi tootluse suurenemist või riigist emitendi emiteeritud võlainstrumentide tootluse suurenemist tootluse kõveral.

(2) Käesolevat määrust tuleks käsitada kookõlas komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 918/2012 [3], millega määratakse kindlaks väärtuse märkimisväärse languse künnised mittelikviidsete aktsiate, riigist ja äriühingust emitentide emiteeritud võlainstrumentide, börsil kaubeldavate fondide, rahaturuinstrumentide ja selliste tuletisinstrumentide puhul, mille ainsaks alusvaraks oleva finantsinstrumendiga kaubeldakse kauplemiskohas. Seepärast tuleks käesolevas määruses ainult määrata kindlaks kõnealuste instrumentide väärtuse märkimisväärse languse arvutamise meetod.

(3) Selleks et tagada turuosalistele ja pädevatele asutustele ühtsus ja õiguskindlus, peaks käesoleva määruse kohaldamise kuupäev olema sama mis määrusel (EL) nr 236/2012 ja delegeeritud määrusel (EL) nr 918/2012.

(4) Kuna määrusega (EL) nr 236/2012 on ette nähtud, et siduvad tehnilised standardid tuleks vastu võtta enne kõnealuse määruse mõistlikku kohaldamist, ja kuna on esmatähtis määrata enne 1. novembrit 2012 kindlaks nõutud mitteolemuslikud osad, et lihtsustada turuosalistel kõnealuse määruse järgimist ja pädevatel asutustel selle jõustamist, on oluline, et käesoleva määrus jõustuks järgmisel päeval pärast selle avaldamist.

(5) Käesolev määrus põhineb regulatiivsete tehniliste standardite eelnõul, mille Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) esitas komisjonile.

(6) ESMA on läbi viinud üldsusega konsulteerimise käesoleva määruse aluseks oleva regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kohta, analüüsinud võimalikku asjaomast kulu ja kasu ning küsinud arvamust Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1095/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve)) [4] artikli 37 kohaselt loodud väärtpaberituru sidusrühmade kogult,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

1. Käesolevas määruses määratakse kooskõlas määruse (EL) nr 236/2012 artikli 23 lõikega 5 kindlaks kauplemiskohas kaubeldavate likviidsete aktsiate väärtuse 10 % languse arvutamise meetod.

2. Kooskõlas määruse (EL) nr 236/2012 artikli 23 lõike 7 kohaselt vastu võetud delegeeritud määrusega (EL) nr 918/2012 määratakse käesolevas määruses kindlaks ka järgmiste kauplemiskohas kaubeldavate finantsinstrumentide väärtuse languse arvutamise meetod:

a) mittelikviidsed aktsiad;

[1] ELT L 86, 24.3.2012, lk 1.
[2] ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.
[3] Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1.
[4] ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

b) järgmised finantsinstrumendid, mis ei ole tuletisinstrumendid:

i) riigist ja äriühingust emitentide emiteeritud võlainstrumendid;

ii) börsil kaubeldavad fondid;

iii) rahaturuinstrumendid;

c) tuletisinstrumendid, mille ainus alusvara on kauplemiskohas kaubeldav finantsinstrument.

Artikkel 2

Likviidsete ja mittelikviidsete aktsiate väärtuse märkimisväärse languse arvutamise meetod

1. Kauplemiskohas kaubeldava aktsia puhul arvutatakse väärtuse langus võttes aluseks eelmise kauplemispäeva sellise ametliku sulgemishinna kõneluses kauplemiskohas, mis on kindlaks määratud kõnealuse kauplemiskohas kohaldatavate eeskirjadega.

2. Kõnealuse arvutusmeetodi puhul ei võta arvesse mis tahes hinnalangust, mis tuleneb eranditult aktsiatükeldusest või korporatiivsündmusest või samalaadsetest meetmetest, mida emitent on võtnud seoses emiteeritud aktsiakapitaliga ja mille tõttu võib asjaomane kauplemiskoht hinda muuta.

Artikkel 3

Muude finantsinstrumentide, mis ei ole tuletisinstrumendid, väärtuse märkimisväärse languse arvutamise meetod

1. Selliste finantsinstrumentide väärtuse märkimisväärne langus, mis ei ole aktsiad ja mis ei kuulu direktiivi 2004/39/EÜ 1. lisa C jao punktides 4–10 loetletud tuletisinstrumentide liikidesse, arvutatakse lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud meetodi kohaselt.

2. Finantsinstrumentide puhul, mille puhul mõõdetakse määruse (EL) nr 236/2012 artikli 23 lõike 7 kohast väärtuse märkimisväärset langust seoses hinnaga asjaomases kauplemiskohas, võetakse kõnealuse languse arvutamisel aluseks ametlik sulgemishind asjaomases kauplemiskohas, mis on kindlaks määratud kõnealuses kauplemiskohas kohaldatavate eeskirjadega.

3. Kui riigist emitendi emiteeritud võlainstrumendi puhul mõõdetakse määruse (EL) nr 236/2012 artikli 23 lõike 7 kohast väärtuse märkimisväärset langust seoses tootluse kõveraga, arvutatakse kõnealune langus suurenemisena tootluse kõveral võrreldes riigist emitendi tootluse kõveraga eelmise kauplemispäeva lõpu seisuga, võttes aluseks emitendi kohta kõnealuses kauplemiskohas kättesaadavad andmed.

4. Kui finantsinstrumendi puhul mõõdetakse määruse (EL) nr 236/2012 artikli 23 lõike 7 kohast väärtuse märkimisväärset langust seoses tootluse muutusega, arvutatakse kõnealune langus jooksva tootluse suurenemisena võrreldes kõnealuse instrumendi tootlusega eelmise kauplemispäeva lõpu seisuga, võttes aluseks kõnealuse instrumendi kohta kõnealuses kauplemiskohas kättesaadavad andmed.

Artikkel 4

Tuletisinstrumentide väärtuse märkimisväärse languse arvutamise meetod

Selliste finantsinstrumentide väärtuse märkimisväärse languse arvutamisel, mis kuuluvad direktiivi 2004/39/EÜ 1. lisa C jao punktides 4–10 loetletud tuletisinstrumentide liikidesse ja mille ainus alusvara on kauplemiskohas kaubeldav finantsinstrument ning mille puhul on väärtuse märkimisväärne langus kindlaks määratud vastavalt artiklitele 2 ja 3, võetakse aluseks alusvaraks oleva finantsinstrumendi väärtuse märkimisväärne langus.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Seda kohaldatakse alates 1. novembrist 2012.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. juuli 2012

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 920/2012,

4. oktoober 2012,

millega keelatakse Küprose lipu all sõitvatel või selles riigis registreeritud õngejadalaevadel hariliku tuuni püük Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, [1] eriti selle artikli 36 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 17. jaanuari 2012. aasta määrusega (EL) nr 44/2012 (millega määratakse 2012. aastaks kindlaks kalapüügivõimalused ELi vetes ning ELi laevade kalapüügivõimalused teatavates väljaspool ELi asuvates vetes teatavate selliste kalavarude ja kalavarude rühmade püügiks, mis kuuluvad rahvusvaheliste läbirääkimiste või kokkulepete kohaldamisalasse) [2] on kindlaks määratud hariliku tuuni kogus, mida Euroopa Liidu kalalaevad tohivad 2012. aastal püüda Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres.

(2) Nõukogu 6. aprilli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 302/2009 (milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 43/2009 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1559/2007) [3] on ette nähtud, et liikmesriigid teatavad komisjonile üle 24-meetristele laevadele eraldatud individuaalse kvoodi ning alla 24-meetriste laevade puhul vähemalt tootjaorganisatsioonidele või samalaadse püügivahendiga kala püüdvate laevade rühmale eraldatud kvoodi.

(3) Ühise kalanduspoliitika eesmärk on tagada kalandussektori pikaajaline elujõulisus vee-elusressursside säästva kasutamise kaudu, tuginedes ettevaatusprintsiibile.

(4) Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 36 lõike 2 kohaselt teavitab komisjon asjaomaseid liikmesriike, kui ta leiab liikmesriikide esitatud teabe või tema enda käsutuses oleva muu teabe põhjal, et ELile, liikmesriigile või liikmesriikide rühmale kättesaadavad kalapüügivõimalused loetakse olevat ammendatud ühe või enama püügivahendi või laeva jaoks, ning keelustab püügitegevuse antud püügitegevusega seotud vastava piirkonna, püügivahendite, kalavaru, kalavarude rühma või laevastiku jaoks.

(5) Komisjoni käsutuses oleva teabe põhjal loetakse Küprose lipu all sõitvatele või selles riigis registreeritud õngejadalaevadele eraldatud hariliku tuuni püügivõimalused Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres ammendatuks.

(6) Küpros teatas komisjonile 22. augustil 2012, et ta peatas oma 2012. aastal tuunipüügiga tegelenud õngejadalaevade püügitegevuse. Küpros teatas 5. septembril komisjonile, et kõnealune lõpetamine jõustus 22. augustil 2012 kell 9.39.

(7) Ilma et see piiraks Küprose poolt eespool osutatud meetme võtmist, on vaja, et komisjon keelaks Küprose lipu all sõitvatele või selles riigis registreeritud õngejadalaevadele hariliku tuuni püügi Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres alates 22. augustist 2012 kella 9.39,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Küprose lipu all sõitvatel või selles riigis registreeritud õngejadalaevadel keelatakse hariliku tuuni püük Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres hiljemalt alates 22. augustist 2012 kella 9.39.

Alates nimetatud kuupäevast keelatakse ka kõnealuste laevade püütud kalavarude pardal hoidmine, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, ümberlaadimine, üleviimine või lossimine.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

[1] ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.
[2] ELT L 25, 27.1.2012, lk 55.
[3] ELT L 96, 15.4.2009, lk 1.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. oktoober 2012

Komisjoni nimel
presidendi eest
komisjoni liige
Maria DAMANAKI

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 921/2012,

8. oktoober 2012,

millega 179. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Al-Qaida võrguga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 27. mai 2002. aasta määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Al-Qaida võrguga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud, [1] eriti selle artikli 7 lõike 1 punkti a ja artikli 7a lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisas on esitatud nende isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid nimetatud määruse alusel külmutatakse.

(2) 27. septembril 2012 otsustas ÜRO Julgeolekunõukogu sanktsioonide komitee kõrvaldada ühe füüsilise isiku nende isikute, rühmituste ja üksuste loetelust, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist, olles vaadanud läbi selle isiku taotluse end nimekirjast kõrvaldada ja ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1904(2009) alusel määratud ombudsmani põhjaliku aruande.

(3) Seega tuleks määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisa vastavalt ajakohastada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 8. oktoober 2012

Komisjoni nimel
presidendi eest
välispoliitika vahendite talituse direktor

[1] EÜT L 139, 29.5.2002, lk 9.

LISA

Määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisa muudetakse järgmiselt:

Pealkirja „Füüsilised isikud” all asuv järgmine kanne jäetakse välja:

„Abdullahi Hussein Kahie. Aadress: 26 Urtegata Street, Oslo 0187, Norra. Sünniaeg: 22.9.1959. Sünnikoht: Mogadishu, Somaalia. Kodakondsus: Norra. Passi nr: a) 26941812 (Norra pass, mis on väljastatud 23.11.2008, b) 27781924 (Norra pass, mis on väljastatud 11.5.2010, ja kehtib kuni 11.5.2020. Riiklik isikukood: 22095919778. Artikli 2a lõike 4 punktis b osutatud kuupäev: 9.11.2001.”

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 922/2012,

8. oktoober 2012,

millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) [1],

võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, [2] eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.

(2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvutatud rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 8. oktoober 2012

Komisjoni nimel
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

[1] ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
[2] ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ([1])	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	AL	55,0
	MA	69,4
	MK	44,6
	TR	55,3
	XS	41,5
	ZZ	53,2
0707 00 05	MK	22,1
	TR	123,3
	ZZ	72,7
0709 93 10	TR	115,7
	ZZ	115,7
0805 50 10	AR	79,1
	CL	108,8
	TR	84,5
	UY	79,0
	ZA	98,1
	ZZ	89,9
0806 10 10	MK	23,1
	TR	117,4
	ZZ	70,3
0808 10 80	BR	79,8
	CL	99,9
	NZ	132,1
	US	158,1
	ZA	113,1
	ZZ	116,6
0808 30 90	CN	59,1
	TR	110,0
	ZZ	84,6

([1]) Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ" tähistab „muud päritolu".

DIREKTIIVID

KOMISJONI DIREKTIIV 2012/24/EL,

8. oktoober 2012,

millega muudetakse tehniliste sätete kohandamise eesmärgil nõukogu direktiivi 86/297/EMÜ traktorite jõusiirdevõlle ja nende kaitseseadiseid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiivi 2003/37/EÜ põllu- või metsamajanduslike traktorite, nende haagiste ja pukseeritavate vahetatavate masinate, ja nende masinate jaoks mõeldud süsteemide, nende osade ja eraldi seadmestike tüübikinnituse andmise kohta ja direktiivi 74/150/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta, ([1]) eriti selle artikli 19 lõike 1 punkti b,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu direktiivi 86/297/EMÜ ([2]) I lisa punktis 4.2 sätestatakse eesmise jõusiirdevõlli suhtes kohaldatavad üldsätted. Kõnealuse lisa tabelis 2 on sätestatud, et eesmise jõusiirdevõlliga traktorite suhtes kohaldatakse standardit ISO 8759-1:1998, millega nähakse ka ette eesmise jõusiirdevõlli asukoha mõõtmed. Uute projekteerimisnõuete tõttu ei vasta paljud põllumajandus- ja metsatraktorid kõnealustele jõusiirdevõlli asukohta käsitlevatele nõuetele.

(2) Direktiivis 86/297/EMÜ sätestatud nõuded eesmiste jõusiirdevõllide kohta käsitlevad vaid ohutuse küsimusi, see tähendab eesmise jõusiirdevõlli asukohta ning nõudeid selle katmise ja liikumisruumi kohta. Direktiiviga 86/297/EMÜ jõusiirdevõlli asukoha suhtes kehtestatud nõuded ei ole mitme praegu turustatava traktorite kategooria ning nende külgemonteeritud tööriistade puhul kohaldatavad. Direktiivi 86/297/EMÜ I lisa tabeli 2 kohaselt on kategooriatesse T4.1 ja T4.3 kuuluvad traktorid jõusiirdevõlli asukohta käsitlevate nõuete kohaldamisalast juba välja arvatud.

(3) Lisaks kategooriate T4.1 ja T4.3 traktoritele, mis on juba vabastatud standardi ISO 8759-1: 1998 punkti 4.2 nõuete kohaldamisest, ei vasta kõnealustele nõuetele ka kategooriate T1, T2, T3, T4.2, T5 traktorid.

([1]) ELT L 171, 9.7.2003, lk 1.
([2]) EÜT L 186, 8.7.1986, lk 19.

(4) Mitu traktorit võivad olla varustatud spetsiaalset tüüpi jõusiirdevõlliga, mille suhtes standardit ISO 8759-1:1998 ei kohaldata.

(5) T3 kategooria traktorite puhul kohaldatakse standardit ainult juhul, kui traktor on varustatud selles standardis kirjeldatud jõusiirdevõlliga. Samas võivad ka muu kategooria sõidukid, nagu näiteks T2 kategooria ja teatavad väiksemad T1 kategooria traktorid, olla varustatud spetsiaalse jõusiirdevõlliga, mida standard ei hõlma. Seega tuleks erandit standardi ISO 8759-1:1998 nõuetest laiendada ka T1 ja T2 kategooria traktoritele.

(6) Sama liiki probleeme esineb vastavate C-kategooriate puhul.

(7) Kuna standardi ISO 8759-1:1998 tehnilisi tingimusi, välja arvatud punkti 4.2, kohaldatakse kõikide T- ja C-kategooria traktorite suhtes, mis on varustatud eesmise jõusiirdevõlliga, muutub tabel 2 tarbetuks ja tuleks seepärast välja jätta.

(8) Seega tuleks direktiivi 86/297/EMÜ vastavalt muuta.

(9) Käesoleva direktiiviga ettenähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 2003/37/EÜ artikli 20 lõike 1 kohaselt asutatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 86/297/EMÜ I lisa muudetakse järgmiselt.

1) Punkt 4.2 asendatakse järgmisega:

„4.2 Eesmise jõusiirdevõlli suhtes kohaldatavad sätted

Kõigi T- ja C-kategooria traktorite suhtes, mis on varustatud standardis ISO 8759-1:1998 kirjeldatud eesmise jõusiirdevõlliga, kohaldatakse nimetatud standardit, välja arvatud selle punkti 4.2."

2) Tabel 2 jäetakse välja.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad hiljemalt 31. oktoobriks 2013. Nad edastavad nimetatud normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad nimetatud norme alates 1. novembrist 2013.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 8. oktoober 2012

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

OTSUSED

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

4. oktoober 2012,

mille kohaselt lubatakse Ungaril kehtestada erimeede, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 193

(2012/624/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi), [1] eriti selle artikli 395 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjonis 3. veebruaril 2012 registreeritud kirjaga taotles Ungari luba kehtestada alates 1. juulist 2012 kaheks aastaks erand direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 193, milles käsitletakse maksuhalduritele käibemaksu tasumise eest vastutavat käibemaksukohustuslast. Kõnealuses kirjas teatas Ungari, et ta ei taotle kõnealuse loa uuendamist.

(2) Kooskõlas direktiivi 2006/112/EÜ artikli 395 lõike 2 teise lõiguga teavitas komisjon 26. aprilli 2012. aasta kirjaga teisi liikmesriike Ungari taotlusest. Komisjon teatas 2. mai 2012. aasta kirjaga Ungarile, et tal on taotluse hindamiseks kogu vajalik teave. 29. juunil 2012 esitas komisjon nõukogule oma ettepaneku erandiks loa andmise kohta.

(3) Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 193 kohaselt on käibemaksu tasuv isik üldreeglina kaupu tarniv maksukohustuslane. Ungari taotletud erandi eesmärk on muuta piiratud ajavahemikuks vastutavaks maksukohustuslane, kellele teravilja ja õliseemnesektoris on tarnitud töötlemata põllumajandustooteid.

(4) Ungari on täheldanud, et kõnealustes sektorites tegelevad mitmed ettevõtjad nii sisemaises kui liidusiseses kaubanduses eri liiki maksupettusega, jättes maksuhalduritele maksmata tarnete kohta sissenõutava käibemaksu. Maksukohustuslastest klientidel, kellel on täielik mahaarvamisõigus, on õigus käibemaks maha arvata.

(5) Tarnija asemel tarnete saaja käibemaksukohustuslaseks määramine oleks ajutine erakorraline meede, millega kõrvaldataks võimalus hoida maksudest kõnealusel viisil kõrvale. Et meede oleks tõhus, peaks see hõlmama 2012. aasta saaki. Kõnealust meedet tuleks kohaldada kaks aastat, mis peaks andma Ungarile piisavalt aega, et võtta põllumajandussektoris lõplikud meetmed, mis on kooskõlas direktiiviga 2006/112/EÜ ja millega on võimalik kõnealust liiki maksupettusi ära hoida ja nende vastu võidelda.

(6) Selleks et vältida toodete töötlemisetappide, muude toodete ja sektoritega seotud maksupettust, peaks Ungari kehtestama asjakohased kontrollimeetmed ja aruandluskohustused ning nendest komisjoni teavitama.

(7) Selle kindlustamiseks, et erimeedet kohaldatakse üksnes teatavate konkreetsete põllumajanduslike toodete suhtes, ning et tagada meetme õiguskindlus, tuleks kõnealuse erimeetmega hõlmatud kaubad võimalikult täpselt kindlaks määrata nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruses (EMÜ) nr 2658/87 (tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta) [2] sätestatud kombineeritud nomenklatuuri alusel.

(8) Erimeede on asjaomaste eesmärkide saavutamiseks proportsionaalne, kuna see on ajaliselt piiratud ning seda ei kavatseta kohaldada üldiselt, vaid üksnes teatud hulga selliste hoolikalt kindlaksmääratud toodete suhtes, mis tavaliselt ei ole ette nähtud muutmata kujul lõpptarbimiseks ning millega seotud maksupettus on põhjustanud käibemaksutulu märkimisväärset vähenemist.

(9) Nimetatud erimeetmel ei ole negatiivset mõju käibemaksust saadavatele liidu omavahenditele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Erandina direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 193 antakse Ungarile luba teha käibemaksu maksmise eest vastutavaks käibemaksukohustuslane, kes saab määruses (EMÜ) nr 2658/87 sätestatud kombineeritud nomenklatuuris loetletud kaupu:

[1] ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

[2] EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1.

CN-kood	Toode
1001	Nisu ja meslin
1002	Rukis
1003	Oder
1004	Kaer
1005	Maisiterad
1008 60 00	Tritikale
1201	Sojauba, purustatud või purustamata
1205	Rapsi- või rüpsiseemned, purustatud või purustamata
1206 00	Päevalilleseemned, purustatud või purustamata

Artikkel 2

Artiklis 1 sätestatud luba antakse tingimusel, et Ungari kehtestab asjakohased ja tõhusad kontrollimeetmed ning aruandluskohustused käibemaksukohustuslastele, kes tarnivad kaupu, mille suhtes kohaldatakse käesolevat otsust.

Ungari teavitab komisjoni esimeses lõigus osutatud meetmete võtmisest ja kohustuste kehtestamisest.

Artikkel 3

Käesolevat otsus jõustub alates selle teatavakstegemise päevast.

Seda kohaldatakse alates 1. juulist 2012 kuni 30. juunini 2014.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud Ungarile.

Luxembourg, 4. oktoober 2012

Nõukogu nimel

eesistuja

S. CHARALAMBOUS

NÕUKOGU OTSUS,

4. oktoober 2012,

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee Küprose liikme ametisse nimetamise kohta

(2012/625/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 302,

võttes arvesse Küprose Vabariigi valitsuse ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni arvamust

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu võttis 13. septembril 2010 vastu otsuse 2010/570/EL, Euratom Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee liikmete ametisse nimetamise kohta ajavahemikuks 21. septembrist 2010 kuni 20. septembrini 2015 ([1]).

(2) Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitees on vabanenud liikmekoht seoses Andreas LOUROUTZIATISE volituste lõppemisega,

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Manthos MAVROMMATIS nimetatakse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee liikmeks järelejäänud ametiajaks kuni 20. septembrini 2015.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Luxembourg, 4. oktoober 2012

Nõukogu nimel

eesistuja

S. CHARALAMBOUS

([1]) ELT L 251, 25.9.2010, lk 8.

NÕUKOGU OTSUS,

4. oktoober 2012,

Regioonide Komitee kuue Rumeenia liikme ja viie Rumeenia asendusliikme ametisse nimetamise kohta

(2012/626/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 305,

võttes arvesse Rumeenia valitsuse ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu võttis 22. detsembril 2009 ja 18. jaanuaril 2010 vastu otsused 2009/1014/EL [1] ja 2010/29/EL [2] Regioonide Komitee liikmete ja asendusliikmete ametisse nimetamise kohta ajavahemikuks 26. jaanuarist 2010 kuni 25. jaanuarini 2015.

(2) Regioonide Komitees on vabanenud kuus liikmekohta seoses Decebal ARNĂUTU, Veronica DIACONU, Edita Emőke LOKODI, Constantin OSTAFICIUCI, Vasile SAVA ja Gheorghe Bunea STANCU volituste lõppemisega. Regioonide Komitees on vabanenud viis asendusliikme kohta seoses Árpád Szabolcs CSEHI, Gheorghe FLUTURI, Mariana MIRCEA, Mircia MUNTEANI ja Ioana TRIFOI volituste lõppemisega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Regioonide Komiteesse nimetatakse järelejäänud ametiajaks kuni 25. jaanuarini 2015 ametisse järgmised isikud:

a) liikmetena

— Cristian Mihai ADOMNIȚEI, *President of Iași County Council,*

— Dragoș Adrian BENEA, *President of Bacău County Council,*

— Ovidiu BRĂILOIU, *Mayor of Eforie town, Constanța County,*

— Csaba BORBOLY, *President of Harghita County Council,*

— Mariana GÂJU, *Mayor of the Cumpăna commune, Constanța County,*

— Emilian OPREA, *Mayor of Chitila town, Ilfov County,*

ning

b) asendusliikmetena

— Andrei Ioan CHILIMAN, *Mayor of District 1 – Bucharest,*

— Veronica DIACONU, *Local Councillor, Gorgota commune Local Council, Prahova County,*

— Petru Nicolae IOȚCU, *President of Arad County Council,*

— Marian PETRACHE, *President of Ilfov County Council,*

— Silviu PONORAN, *Mayor of Zlatna town, Alba County.*

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Luxembourg, 4. oktoober 2012

Nõukogu nimel
eesistuja
S. CHARALAMBOUS

[1] ELT L 348, 29.12.2009, lk 22.
[2] ELT L 12, 19.1.2010, lk 11.

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

5. oktoober 2012,

millega tunnistatakse Austraalia õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta) nõuetega

(EMPs kohaldatav tekst)

(2012/627/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta, [1] eelkõige selle artikli 5 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjon tegi 17. novembril 2009 Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Komiteele, kelle ülesanded on üle võtnud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, mis asutati 1. jaanuaril 2011 vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusele (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) [2] (ESMA), ülesandeks anda nõu Austraalia reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistiku tehnilise hindamise kohta.

(2) Oma 18. aprilli 2012. aasta arvamuses tegi ESMA ettepaneku tunnistada Austraalia reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks määruse (EÜ) nr 1060/2009 nõuetega.

(3) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 lõike 6 teisele lõigule on kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistiku tunnistamiseks samaväärseks määruse (EÜ) nr 1060/2009 nõuetega vaja hinnata kolme nõude täitmist.

(4) Esimese tingimuse kohaselt peab kolmanda riigi reitinguagentuuridel olema tegevusluba või nad peavad olema registreeritud ja nende tegevuse üle teostatakse regulaarselt ja pidevalt tõhusat järelevalvet. Austraalia reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistik kehtestati 1. jaanuaril 2010. Jõustunud on kõik asjakohased seadused ja õigusaktid, st äriseadustik (2001) ja Austraalia Väärtpaberite ja Investeeringute Komisjoni (ASIC) seadus (2001). Kõnealuse õigusraamistiku kohaselt peavad reitinguagentuurid olema registreeritud Austraalia Väärtpaberite ja Investeeringute Komisjoni (ASIC) poolt, kes teostab nende üle pidevat järelevalvet. Austraalia õigus- ja järelevalveraamistikuga on ASICile antud piisavad volitused, et tagada reitinguagentuuride tõhus järelevalve ja jõustamine, sealhulgas kehtestada sanktsioone, kui reitinguagentuurid on kohaldatavaid eeskirju rikkunud. ASICil on õigus võtta kaasa dokumente, mida ei ole koostanud reitinguagentuur. Pädeva õigusasutuse antud läbiotsimismääruse alusel on ASICil õigus otsida läbi reitinguagentuuride ruume. Lisaks on ASICil äriseadustiku kohaselt õigus taotleda föderaalkohtult reitinguagentuuri tegevusloa tühistamist. Tegevusloa tühistamise järel võib ASIC taotleda kohtult korraldust, millega reitinguagentuuril keelatakse alaliselt reitingute andmine Austraalias. Äriseadustiku kohaselt võib ASIC anda korraldusi reitinguagentuuri ebaseadusliku tegevuse lõpetamiseks või kehtestada trahve, kui reitinguagentuur on asjaomase finantsteenuseid käsitleva õigusakti kohased mis tahes kohustused täitmata jätnud. ESMA ja ASICi vahel sõlmitud koostöölepinguga on ette nähtud teabe vahetamine seoses piiriüleste reitinguagentuuride suhtes võetud jõustamis- ja järelevalvemeetmetega.

(5) Teise tingimuse kohaselt peavad kolmanda riigi reitinguagentuuride suhtes kehtima õiguslikult siduvad eeskirjad, mis on samaväärsed määruse (EÜ) nr 1060/2009 artiklites 6–12 ja I lisas sätestatutega. Austraalia õigus- ja järelevalveraamistik vastab reitinguagentuure käsitlevate ELi õigusaktide eesmärkidele huvide konfliktide juhtimise osas. Huvide konfliktide juhtimine on ette nähtud Austraalia õigusaktidega (ASICi seadus) ning see hõlmab huvide konfliktide juhtimise kohustust ja organisatsioonilisi nõudeid, eelkõige seoses tegevuse edasiandmisega, arvestuse pidamisega ja konfidentsiaalsusega. Äriühingu üldjuhtimise osas on ASICi tegevusloa andmise tingimustega ette nähtud, et reitinguagentuuri tegevus peab olema korraldatud nii, et tema ärihuvid ei kahjusta krediidireitingualase tegevuse sõltumatust ja täpsust. Samuti on Austraalia raamistikuga ette nähtud, et reitinguagentuurid kehtestavad reitingu andmise meetodite range läbivaatamise korra, ja kehtestatud avalikustamisnõuded seoses krediidireitingute ja krediidireitingualase tegevusega. Austraalia õigus- ja järelevalveraamistik vastab seega

[1] ELT L 302, 17.11.2009, lk 1.
[2] ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

määruse (EÜ) nr 1060/2009 eesmärkidele huvide konfliktide juhtimise, reitinguagentuurile vajalike organisatsiooniliste protsesside ja menetluste olemasolu, reitingute ja reitingumeetodite kvaliteedi, krediidireitingute avalikustamise ja krediidireitingualase tegevuse üldise ja perioodilise avalikustamise osas. Seega pakub Austraalia raamistik reitinguagentuuride terviklikkuse, läbipaistvuse ja hea valitsemistava ning krediidireitingualase tegevuse usaldusväärsuse osas samaväärset kaitset.

(6) Kolmanda tingimuse kohaselt peab kolmanda riigi õiguskorraga ära hoidma seda, et kõnealuse kolmanda riigi järelevalveasutused ja muud ametiasutused mõjutavad krediidireitingute sisu ja meetodeid. Mis tahes selline krediidireitingute sisu ja meetodite mõjutamine oleks vastuolus Austraalia äriseadustiku (2001) 7. peatüki ja ASICi eesmärkidega. ASICil ega mis tahes muul ametiasutusel ei ole õigust mõjutada krediidireitingute sisu ja meetodeid.

(7) Hinnatud tegureid silmas pidades saab Austraalia reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistikku pidada vastavaks määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 lõike 6 teises lõigus sätestatud tingimustele. Seepärast tuleks Austraalia reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistikku pidada samaväärseks määrusega (EÜ) nr 1060/2009 loodud õigus- ja järelevalveraamistikuga. Koostöös ESMAga jälgib komisjon jätkuvalt Austraalia reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistiku arengut ning käesoleva otsuse tegemise aluseks olevate tingimuste täitmist.

(8) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas Euroopa väärtpaberikomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 kohaldamisel loetakse Austraalia reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks määruse (EÜ) nr 1060/2009 nõuetega.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Brüssel, 5. oktoober 2012

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

5. oktoober 2012,

millega tunnistatakse Ameerika Ühendriikide õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta) nõuetega

(EMPs kohaldatav tekst)

(2012/628/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta, [1] eelkõige selle artikli 5 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjon tegi 12. juunil 2009 Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Komiteele, kelle ülesanded on üle võtnud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, mis asutati 1. jaanuaril 2011 vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusele (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA)), [2] ülesandeks anda tehnilist nõu Ameerika Ühendriikide reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistiku tehnilise hindamise kohta.

(2) 21. mail 2010. esitatud esimeses nõuendes osutas Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Komitee kahele valdkonnale (meetodite ja reitingute kvaliteet ning reitingute avalikustamine), kus on Ameerika Ühendriikide ja liidu raamistikes olulisi erinevusi. Pärast Dodd-Frank Wall Streeti reformi ja tarbijakaitseseaduse jõustumist 21. juulil 2010 ajakohastas ESMA komisjonile antud tehnilist nõuannet, märkides, et Ameerika Ühendriikide reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistikku võib nüüdsest lugeda samaväärseks määruse (EÜ) nr 1060/2009 nõuetega.

(3) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 lõike 6 teisele lõigule on kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistiku tunnistamiseks samaväärseks määruse (EÜ) nr 1060/2009 nõuetega vaja hinnata kolme nõude täitmist.

(4) Esimese tingimuse kohaselt peab kolmanda riigi reitinguagentuuridel olema tegevusluba või nad peavad olema registreeritud ja nende tegevuse üle teostatakse regulaarselt ja pidevalt tõhusat järelevalvet. Ameerika Ühendriikide reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistik hõlmab reitinguagentuuride reformi 2006. aasta seadust, mille eesmärk on parandada reitingute kvaliteeti, edendades vastutust, läbipaistvust ja konkurentsi reitinguagentuuride sektoris, et kaitsta investorite ja üldsuse huvisid, ning väärtpaberituru seaduse (*Securities Exchange Act*) 15E, [3] 17 [4] ja 21B(a) jagu [5]. Reitinguagentuuride seaduse rakendussätteid hakati kohaldama pärast seda, kui Ameerika Ühendriikide väärtpaberi- ja börsikomisjon (*Securities and Exchange Commission – SEC*) võttis 2007. aasta juunis vastu eeskirjad, millega kohaldatakse registreerimis- ja järelevalvekava reitinguasutuste suhtes, keda registreeritakse riiklikult tunnustatud statistiliste reitingute organisatsioonidena (*Nationally Recognized Statistical Ratings Organizations –NRSRO*). Selleks et reitinguagentuuri krediidireitinguid saaks järelevalve eesmärgil kasutada, peab reitinguagentuur olema SECi poolt registreeritud ja SECi pideva järelevalve all. SECil on ulatuslikud järelevalvevolitused, mille alusel kontrollitakse, kas reitinguagentuurid täidavad õigusaktidest tulenevaid kohustusi. Kõnealused volitused hõlmavad õigust pääseda ligi dokumentidele, teostada uurimist ja kohapealseid kontrolle, samuti nõuda juurdepääsu telefonikõnede salvestustele ja elektroonilise teabevahetuse andmetele. SECil on õigus kasutada oma volitusi mitte ainult reitinguagentuuride suhtes, vaid ka krediidireitingualase tegevusega seotud teiste isikute suhtes. Väärtpaberituru seaduse 15E(p)(3)(A) jaoga on ette nähtud, et SEC kontrollib igat NRSROd vähemalt korra aastas ja esitab kontrolli tulemuste kohta aruande [6]. Kui SEC on teinud kindlaks, et NRSRO rikub asjaomasest õigusraamistikust tulenevaid mis tahes kohustusi, võib ta rikkumise lõpetamiseks võtta eri järelevalvemeetmeid. Kõnealused meetmed hõlmavad õigust tühistada tegevusluba, peatada reitingute kasutamine järelevalve eesmärgil ja anda reitinguagentuurile korraldus lõpetada rikkumine. Samuti võib SEC määrata reitinguagentuuridele asjaomaste nõuete rikkumiste eest ranged karistused. Seega teostatakse NRSROde suhtes pidevalt tõhusat järelevalvet ja jõustamist. ESMA ja SECi

[1] ELT L 302, 17.11.2009, lk 1.
[2] ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.
[3] 15 U.S.C.78o-7.
[4] 15 U.S.C.78q.
[5] 15 U.S.C.78u-2.
[6] Vt SECi talituste 2011. aasta septembri koondaruanne iga NRSRO üle teostatud kontrolli kohta.

vahel sõlmitud koostöölepinguga on ette nähtud teabe vahetamine seoses piiriüleste reitinguagentuuride suhtes võetud jõustamis- ja järelevalvemeetmetega.

(5) Teise tingimuse kohaselt peavad kolmanda riigi reitinguagentuuride suhtes kehtima õiguslikult siduvad eeskirjad, mis on samaväärsed määruse (EÜ) nr 1060/2009 artiklites 6–12 ja I lisas sätestatutega. Ameerika Ühendriikide õigus- ja järelevalveraamistik vastab määruse (EÜ) nr 1060/2009 eesmärkidele huvide konfliktide juhtimise, reitinguagentuurile vajalike organisatsiooniliste protsesside ja menetluste olemasolu, reitingute ja reitingumeetodite kvaliteedi, krediidireitingute avalikustamise ja krediidireitingualaste tegevuste üldise ja perioodilise avalikustamise osas. Seega pakub Ameerika Ühendriikide raamistik reitinguagentuuride terviklikkuse, läbipaistvuse ja hea valitsemistava ning krediidireitingualase tegevuse usaldusväärsuse osas samaväärset kaitset.

(6) Kolmanda tingimuse kohaselt peab kolmanda riigi õiguskorraga ennetama seda, et kõnealuse kolmanda riigi järelevalveasutused ja muud ametiasutused mõjutavad krediidireitingute sisu ja meetodeid. Sellega seoses on SEC-l ja muudel Ameerika Ühendriikide ametiastutusel seadusega keelatud mõjutada krediidireitingute sisulist külge ja meetodeid.

(7) Hinnatud tegureid silmas pidades saab Ameerika Ühendriikide reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistikku pidada vastavaks määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 lõike 6 teises lõigus sätestatud tingimustele. Seepärast tuleks Ameerika Ühendriikide reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistikku pidada samaväärseks määrusega (EÜ) nr 1060/2009 loodud õigus- ja järelevalveraamistikuga. Koostöös ESMAga jälgib komisjon jätkuvalt Ameerika Ühendriikide reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistiku arengut ning käesoleva otsuse tegemise aluseks olevate tingimuste täitmist.

(8) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas Euroopa väärtpaberikomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 kohaldamisel loetakse Ameerika Ühendriikide reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks määruse (EÜ) nr 1060/2009 nõuetega.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 5. oktoober 2012

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

Euroopa Liidu Teataja L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (http://eur-lex.europa.eu) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt http://europa.eu

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET